

**iščemo kuharja ali kuharico
za daljše obdobje**
(nedelje in prazniki prosto)

Tel: 031/697-551

Veni

MANDRAČ
NAROČNINA IN REKLAMACIJE

040/211-434

Vanganejska dolina je bila eden od vrtov Trsta

Neskončna lahkost projektiranja

Državni graditelj cest je predstavil projekt gradnje še ene trase nadaljevanja hitre ceste v slovenski Istri. Zdaj se sprašujejo, zakaj so v Istri proti, vprašati pa bi se morali: Zakaj sploh gradimo?

(Mef) Eno od vprašanj, ki si ga nikoli nismo glasno zastavili, se glasi: Zakaj bi morala biti Slovenija tranzitna dežela?

Tranzitnost oziroma prevoznost pač ni posebej donosna rabota. Edini, ki z njo kaj zaslužijo so: država, cestarji in črpalkarji. Vsi ostali s tranzitnostjo samo izgubljamo: tranzit namreč prinaša onesnaženost zraka in tal, zvočno in svetlobno onesnaženost. Prometne nesreče, ki ga spremljajo so, pri določanju škode, zanemarljive, razen za tiste, ki so v njih udeleženi. Zakaj naj bi torej bila Slovenija tranzitna dežela? Zato, ker to ustreza državi in njenim gospodarskim satelitom.

In smo tudi mi dobili svoj križ. Cestni križ, seveda. Gradnja takšnih cest je za nekatere posel, ki veliko prinaša in tudi zato se je hitra cesta privlekla v slovensko Istro in jo presekala po dolgem, zdaj bi jo pa še počez. Nekateri to razumejo kot napredek in enostavno nočejo slišati vprašanja, zakaj bi morali imeti hitro cesto po kateri bodo trume srednjeevropskih turistov, vedno hitreje potovale mimo nas. Zakaj bi morali kar tako pustiti, da nam prevrta hribe, zasuje doline, podre nekaj hiš, pobere nekaj vinogradov in oljčnikov ali zgradi protihrupno ograjo, ki preprečuje, da bi mimovozeči sploh videli, kje potujejo.

Vprašanje »zakaj sploh«, se ta trenutek zdi zelo bogokletno. »Zato ker moramo toliko tisoč vozil dnevno prepeljati iz točke A do točke B« odgovarjajo. Eni zato, ker bodo s tem zaslužili, drugi zato, ker bodo med temi potniki tudi sami. In ob tej misli povsem pozabijo na čudovito zeleno pokrajino s pogledom na morje, ki se spreminja v asfaltno dirkališče neštetihih viaduktov, nadvozov, obvozov, prehodov, vkopov, priključkov in počivališč. Ali ima napredek res asfaltno betonsko podobo cestnega križa po katerem se pretaka pločevinasta reka lovilcev izgubljenega časa, na popotovanju od nekod proti nekam?

Načrtovalci hitrih cest v Sloveniji so vprašanje »zakaj?« že zdavnaj vzeli iz uporabe. Tudi vprašanje »kako?« jim je vedno bolj odveč. V svojem svetu risalnih desk rišejo črte po tej slovenski zemlji, preko hribov in dolin, polj in vinogradov, preko hiš, potokov in gozdov. Prav nič zaskrbljeni niso, saj vendar počnejo dobro delo. Ljudem dajejo hitre ceste, gradbincem dajejo delo, živalim gradijo prehode. Celo novoizvoljeni ameriški predsednik je v prvem povabilnem govoru napovedal velike infrastrukturne projekte, ki bodo naredili Ameriko spet veliko. Še sreča, da je Slovenija premajhna, da bi bila lahko velika.

OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

BANKA KOPER

**Skupaj potiskamo dobre stvari
Potisnite tudi vi!**

Info: www.facebook.com/mandrac.si

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetenico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

Tolentino potrebuje pomoč

Občina Izola želi pomagati italijanski pobrateni občini Tolentino, kjer je zaradi potresa brez strehe nad glavo ostalo več tisoč ljudi. Občina bo na prizadeto območje poslala šest bivalnih kontejnerjev. Skupaj z Rdečim križem Izola pa zbiramo tudi rjuhe, odeje, brisače ipd.

Center za socialno delo občine Tolentino je namreč sporočil, da v sprejemnih centrih primanjkujejo predvsem enoposteljne rjuhe, odeje, brisače in tople nogavice, zato občane pozivamo, da v kolikor zmorejo, priskočijo na pomoč in s tem pomagajo prijateljem v stiski. Več tisoč ljudi, ki je ostalo brez strehe nad glavo in nima dostopa do hiše, je namreč trenutno nastanjenih v cerkvah, športnih dvoranah, hotelskih kompleksih ipd. Večina jih spi v skupnih prostorih na ležalnikih.

Občina Izola zato v sodelovanju z Rdečim križem Izola zbira potrebščine vse do ponedeljka, 14. novembra. Posteljnino in druge podobne izdelke lahko oddate na sedežu Rdečega križa Izola, Ulica ob Starem Zidovju 15, **od ponedeljka do petka, med 7. in 16. uro.** V kolikor jih v tem času ne morete dostaviti, se lahko za dodaten termin predaje dogovorite z Branko Požar (031 399 383).

Za vsakršno pomoč se občanom že vnaprej zahvaljujemo!

ZADETI IN NASMEJANI

Svet se je stresel, ne prvič in ne zadnjič, ampak je svet preživel še večje potrese od tega, da je Donald Trump postal 45. predsednik ZDA. V Kaliforniji so takoj legalizirali marihuano in zadeto dočakali novico o zmagovalcu volitev. Imigracijske spletne strani kanadske vlade so se sesule od navala Američanov, ki se želijo izseliti v Kanado. Karkoli bo, preživeli bomo. Pa Amerika tudi, vsaj upam.

Spomnimo se samo Hectorja Servadaca, ki je preživel, in to ne sam, trk planetoida in zemlje. Planetoid ga je odnesel v vesolje in zadnje, kar je videl, je bila svetloba, ki se je razlivala iz samostana Kostanjevica nad Novo Gorico iz grobnice zadnjih Bourbonov, Karla X, zadnjega kralja Francije in njegove družine. Od vse kraljevine jim je ostalo samo toliko francoske zemlje, da so nanjo lahko položili krste z njihovimi posmrtnimi ostanki. V skromno urejeni grobnici zadnjih francoskih kraljev burbonske krvi ležijo na sredini, kakor se spodobi, posmrtni ostanki kralja brez kraljestva, Karla X., okoli njega pa so člani njegove družine, za katere ni bilo prostora v francoski republiki. Vendar tega ne pišem zaradi njih.

V kotu, skrit pred pogledi, je še en nekraljevski grob. V njem počiva Louis Jean Casimir, francoski vojvoda in kraljev pribočnik, ki je vse svoje življenje posvetil kralju brez kraljestva. Lahko bi bil (in tudi ponujali so mu) polkovnik ali general ali maršal v republikanski vojski, toda kralju je prisegel zvestobo. Namesto z zlatom in častmi je bil nagrajen s prostorčkom v kotu njegove grobnice, saj je bila kraljeva želja, da ga pokopljejo v njegovi bližini. Louis Jean Casimir je bil velik človek (tudi po postavi, saj je meril kar 213 centrimetrov), velik predvsem zato, ker ni prodal svojih idealov in je ostal zvest svojem kralju, ki mu je dal vse: premoženje, vdanost, pokorščino, življenje. Karlu X. ni bil potreben, prej obratno, on ga je potreboval. Kralj je potreboval kraljestvo, državo, da ji vlada, vojvoda Casimir pa kralja. Podobna je usoda generala Borojevića, avstrijskega poveljnika na Soški fronti, ki ni mogel prenesti poraza imperija, kateremu je posvetil življenje, za katerega slavo in veličino se je boril in za katerega obstanek je poslal v smrt desetine in stotine tisočev Čehov, Madžarov, Slovencev, Bosancev, Hrvatov in Avstrijcev. Ko je razpadla K und K monarhija se je počutil oropanega in je javno obtožil habsburški dvor, da je kriv propada imperija. Ponujali so mu bogastvo in naslove, armade in čine, on pa je vse odklonil. In odstopil. Razžaljena kraljevska – cesarska družina je sprejela njegov odstop, a ker ga je ponudil sam, si je zapravil pravico do pokojnine. Kot berač je umrl v Gradcu in kot tak je bil tudi pokopan. Tako vladarji plačajo in vračajo ljubezen. Tiste, ki so se žrtvovali za njih in njihovo čast, odrinejo v prostorček v kotu, sebi pa, seveda, postavljajo spomenike.

To so samo delčki te svetovne zgodovine. Tudi Trump, kot vsi ameriški in ostali svetovni predsedniki, vladarji in despoti, bo del zgodovine, ki priča o tem, koliko lahko ljudje v svojem življenju naredijo zla ali dobroga. In po čemu se jih spominjajo.

Hector Servadac in vsi, ki so bili z njim na tistem potovanju, so se vrnili veseli, zdravi in živi, kakor je to napisal Jules Verne. Nam pa ostane samo, da legaliziramo marihuano in zadeti počakamo na kakšen planetoid. In se smejimo.

OBVESTILO DRUŠTVA INVALIDOV IZOLA

Martinovanje v Hrastovljah

Člane in podporne člane društva invalidov občine Izola obveščamo, da 11. novembra organiziramo Martinovanje v Hrastovljah. Prijave sprejemamo v pisarni.

Vabljeni.

R IBARNICA
UTAR
PESCHERIA
FISH
MARKET

Janko Rutar S.P.
Trgovina z ribami in morsko hrano
Trg Etbina Kristana 5 Izola

DEGUSTACIJA

Vabimo Vas, na pokušino domačega bakalaja in vin s kmetije Mihelj, to soboto 12.11.2016 med 8:00 in 12:00 uro, ter da si izberete vaše najljubše sveže ribe in izkoristite priloženi kupon Za Vas 10 % popustom.

KUPON

10 % POPUST

IZKORISTITI MED 01.11.2016 DO 30.11.2016

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354
tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Martin je razkril vse naše slabosti

Jutrišnji dan je eden pomembnejših praznikov vseh dežel v katerih uspeva trta in pridelujejo vino. Sveti Martin bo namreč jutri mošt spremenil v vino in Izolani pravimo, da imamo ene boljših vinarjev v slovenski Istri. Torej bi moral biti jutri pri nas praznik. Pa ne bo.

Na svetega Martina so namreč, z izjemo italijanske skupnosti, pozabili vsi po vrsti, oziroma so čakali eden na drugega, tako kot že nekaj let, in na koncu se ni zgodilo nič.

Da bi dobili pravo sliko, kaj je mogoče pripraviti za tak praznik, je dovolj, če pogledamo, kaj pripravljajo za ta petek in soboto v mali a lepo urejeni vasi Šmartno v Goriških Brdih. Tam niso postavili velikega šotora namenjenega veseljačenju, ampak so pripravili cel sklop prireditev, ki bodo v prvi plan postavile tistega, ki praznuje: Martina in vino.

Izola je vinska občina

Izola je občina številnih dobrih vinogradnikov in izvrstnih vinarjev, zato bi moral Martin imeti prav posebno mesto med rednimi prireditvami. Seveda ne na način, da občina pokrije vse stroške, ampak tako, da v prireditve vložijo vsi, ki se čutijo del te zgodbe, od vinarjev do turističnih delavcev, gostincev, trgovcev in, seveda, kupcev oziroma degustatorjev. Lahko bi prireditve organizirali kjerkoli, v starem mestu, na podeželju, v vinogradih ali kleteh. Vse je stvar dogovora.

Ker pa tega dogovora ni in bo Martin spet šel mimo nas, kot da smo dežela kaktusov, smo izolske turistične delavce in vinarje povprašali, kako oni gledajo na takšno pomanjkanje idej in kdo bi moral dati pobudo, da v čast Martina organiziramo takšno prireditev v teh dolgočasnih izolskih novembrskih dneh.

Sosedje so se jezili

Irena Zavrtanik, vodja občinske službe za razvoj turizma, podjetništva in mednarodno sodelovanje, nam je odgovorila, da so od leta 2010 pripravljali različne prireditve, od katerih so bile ene bolj, druge pa manj odzivne. Leta 2010 je Občina Izola v sodelovanju s CKŠP organizirala martinovanje na Manziolijevem trgu. Izkazalo se je, da je bil datum neposrečen, ker je izvedba prireditve sovpadala z dogajanjem v šotoru v Kopru in je bil odziv tako s strani vinarjev, še bolj pa s strani obiskovalcev zelo slab.

Nato je TZ Izola, oz. CKŠP v letih od 2011-2013 v malce zamaknjem terminu (teden dni po martinovanju) organiziral enodnevno prireditev Praznik kostanja in mladega vina. Poskrbeli so za pester program v Ljubljanski ulici, ki je postala skoraj pretesna za vse obiskovalce. Zaradi nezadovoljstva nekaterih občanov zaradi hrupa, smo opustili izvedbo prireditve v Ljubljanski ulici in razmišljali, da bi prireditev izvedli na Manziolijevem trgu. V letošnjem letu so sredstva, ki jih občina namenja izvedbi prireditev že izčrpana, vsekakor pa si bomo prizadevali, da bi prireditev v prihodnje s skupnimi močmi ponovno izvedli.

Temu je pritrčila tudi Zvonka Radojevič, direktorica Centra za kulturo, šport in prireditve, ki pogoša predvsem iniciativo vinarjev in gostincev, saj se velikokrat zdi, kot da jih morajo vabiti na prireditve, ki so pravzaprav namenjene njim.

Vinarji pa vsak zase

Tako kot drugi turistični delavci tudi vinarji niso bili posebej zgovorni, vseeno pa so povedali, da takšne prireditve potrebujejo, vendar se ne smejo spremeniti v navadno veseljačenje in pijančevanje, pač pa morajo imeti ustrezno vsebino, tyako strokovno kot kulturno. Ker se nismo dovolj potrudili smo tako izgubili tudi praznik malvazije, ki se je iz Izole preselil v Portorož. Predvsem pa so vsi nezadovoljni zaradi propada konzorcija vinarjev slovenske Istre, ki bi moral biti motor takšnih dogodkov.

Kadrovski premiki

Na občinski spletni strani je objavljen javni natečaj za zasedbo prostega uradniškega delovnega mesta »višji svetovalec - vodja Ura da za družbene dejavnosti. Gre za delovno mesto, ki ga je dolgo vrsto let zasedal Miran Žlogar.

Javni natečaj se sicer zelo obetavno sliši, manj obetavno pa je, če pomislimo, da je bil ta javni natečaj objavljen na spletni strani Občine Izola (in Zavodu za zaposlovanje) v petek, 28. oktobra, da je sledil vikend in nato prazniki, ter da se je čas za prijavo iztekel že v nedeljo, 6. novembra. Očitno se nekemu zelo mudi.

V to rubriko sodi tudi informacija, da bo delo izgubil eden od zaposlenih v Turističnem združenju, saj so njegovo delovno mesto menda ukinili.

HRVAŠKA RIŠE MEJE KAR PO SVOJE

piše: Franc Krajnc

Hrvaška ne bo priznala sklepov arbitražnega sodišča in določila bo izključno morsko gospodarsko cono.

Kje je že leto 1992, ko so naši morali »tja prek, čez kanal Sv. Odorika« ter tako (skoraj za vedno) prepustiti Hrvatom tri zaselke: Bužin, Škrile in Mline – in kje so pristali velikodušni pogovori Boruta Pahorja in njegove hrvaške kolegice Jadranke Kosor o meji na kopnem in morju? Samo še lepi spomini.

Nihče ni pričakoval, da se bo v Haagu zgodil precedens, ko sta se dva naša kar na glas po telefonu pogovarjala kako in kaj bo z mejo in dala Hrvatom formalne možnosti, da gredo v akcijo in odstopijo od postopka arbitražnega sporazuma.

Da so se naši pomorski pravniki učili tudi pri Hrvatih je že dolga znano. A žal se niso naučili dovolj. Niti tega ne, da smo s tem, ko smo morali čez kanal, (zavestno) prepustili meritev – meje na morju s kopnega na »hrvaškem« ozemlju. In glej ga zlomka. Savudrija tako ni naša. Je hrvaška – in to že od beograjskega sklepa leta 1956. Zaselki so že pod hrvaškim upravljanjem, čeprav znameniti borec za mejo Joško Joras tega ne priznava in ima na hišnih vratih svojo (slovensko) številko Sečovlje 1 ter napis »Tukaj je Slovenija«.

»Ne priznajemo ovog suda«

Hrvaška je dala jasno vedeti, da zanjo ne bo veljal sklep arbitražnega sodišča v Haagu o določitvi meje na kopnem in na morju, pač pa vse kaže, da bo v teh dneh sama določila pravila igre na morju – z razglasitvijo izključne gospodarske cone, Savudrija in trije zaselki pa so tako ali tako že njihovi, zelo resno pa računajo tudi na tretjino Piranskega zaliva – in adijo slovenska »resolucija« o celovitosti Piranskega zaliva, ki mu Hrvati zgodovinsko pravijo Savudrijska vala. Pa še nekaj. Se spomnite izreka pokojnega predsednika Tuđmana: »Slovenci nečete dobiti ni centimetra«.

Saj res. Tudi nakdanji piranski lokalni veljaki niso bili sposobni pridobiti si 20 hektarov savudrijskega zemljišča in tri hiše, ki jih je piranski Komuni nekoč podaril švicarski državljani Cacia.

Pa vendar... Slovenija lahko pričakuje »usmiljenje«; mednarodno-pravno jamstvo za neškodljiv izhod na odprto morje. A tudi to je nekaj, čeprav mednarodno pravo OZN o morju iz leta 1982 govori, da ima vsaka država, ki meji na morje, že tako ali tako pravico do neškodljivega izhoda na odprto morje! Naš problem je lahko, ker morajo naše ladje čez hrvaško teritorialno morje. Tu pa so potrebna mednarodna zagotovila, da nas nekdo ne bi kar tako ustavljal in pregledoval palubje.

Peterle, Bavčar, Oman, Janša in nekateri drugi naši osamosvojitelji lahko sedaj samo še pišejo spomine zakaj leta 1992 niso ukrepali, ko je bil še čas.

Franc Krajnc je diplomirani ekonomist, dolgoletni vodilni delavec Primorskih novic, do nedavnega lastnik in urednik mesečnika Primorski utrip in zdaj finančni komentator Mandrača.

Država se izogiba mnenju lokalne skupnosti

Mnenje lokalne skupnosti o trasi hitre ceste Koper - Dragonja je že dlje časa jasno: najboljša je varianta Baredi. A država, oziroma Dars zanjo, vstraja pri svojem. Če se bodo vsi načrti urešili, bomo imeli na Obali dve vzporedni hitri cesti, ki bosta večino leta samevali.

V začetku tedna so Piran, Izola in Koper gostili javno obravnavo za Državni prostorski načrt za hitro cesto na odseku Koper - Dragonja. Gre za gradnjo tranzitnega odseka hitre ceste, ki bi učinkoviteje povezal Slovenijo in Hrvaško.

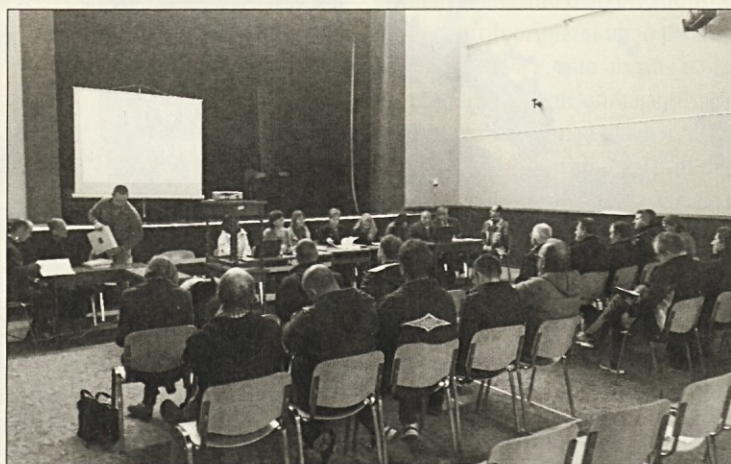
Kot so zapisali v sporočilu za javnost, je osnovni cilj nove hitre ceste na odseku Koper - Dragonja »v čim večji meri izogniti se mešanju tranzitnega in lokalnega prometa na cestnem omrežju Mestne občine Koper in na območju mesta Koper, kjer se zdaj zaključijo primorski avtocestni krak in je glavni tranzitni promet speljan preko mestnih vpadnic. Hkrati je namen zagotoviti ustrezno povezanost Slovenije s področjem Hrvaške Istre tako, da bo cesta istočasno omogočala tudi prometno povezavo v smeri Trst - hrvaška Istra«.

Povezava je seveda nujna in predvsem v poletnih mesecih je stanje na obalnih cestah obupno, a prvi odzivi javnosti kažejo na to, da se prebivalci slovenske Istre nikakor ne strinjajo s predlagano rešitvijo.

Hitra cesta, kot so si jo zamislili pri Dars-u, bi se v Kopru, pri Škocjanu, odcepila od obstoječe hitre ceste in bi približno sledila obstoječi »stari Šmarski« cesti vse do Dragonje. Načrtovalec predvideva izkop dveh predorov, enega pri Škocjanu in enega pod Šmarjami ter postavitev dveh območij za oskrbovano postajo, eno pri Šalari in eno med Padno in Kortami, čeprav se nagibajo k temu, da bi usposobili le eno. Novi odsek hitre ceste, ki ga načrtujejo že dvanajst let, bi bil dolg 17 kilometrov, teža investicije pa je več kot 300 milijonov evrov.

Predlagana rešitev nima podpore javnosti

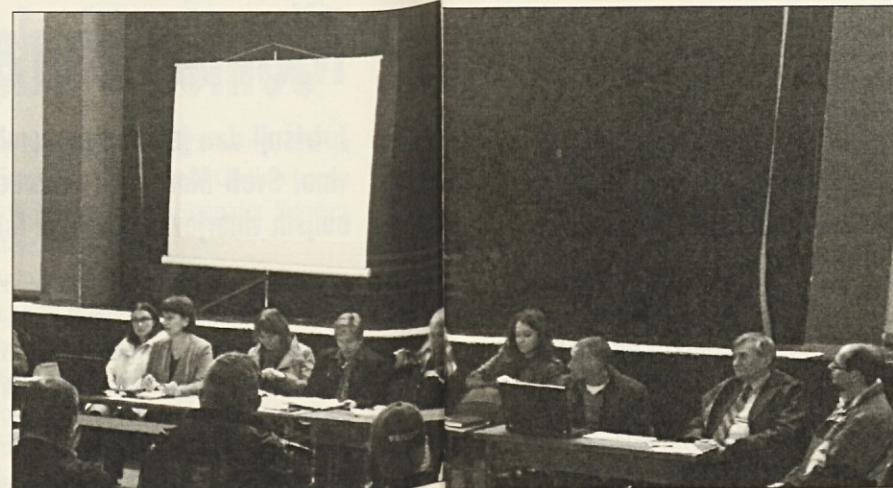
Na javnih obravnavah je bilo slišati veliko pripomb na projekt. Domačini Dars-u očitajo, da bo z gradnjo 17 kilometrov dolge in 35

metrov široke hitre ceste kmetom odvzel velik del najboljših zemljišč. Veliko je bilo tudi očitkov na to, da načrtovalec ni predvidel lokalnih povezav med manjšimi kraji in hitro cesto. Na predstavitvi v Kortah smo tako slišali, da na oskrbni postaji Bandel ni predvidenih povezav z lokalnimi cestami, kljub temu, da bi več zaselkov imelo od tega korist. Očitki so padali tudi na neidealno rešitev ohranjanja manjših vodotokov. Še največ očitkov pa je bilo na navidezno nejasno državno prometno strategijo za obalno območje.

Čemu predor Markovec?

Ob skorajšnjem zaključku projektiranja ceste Koper - Dragonja namreč ni povsem jasno, čemu služi gradnja predora Markovec in načrtovana gradnja hitre ceste med Jagodjem in Lucijo. Stara cesta je bila za potrebe lokalnega prebivalstva povsem dovolj, so povedali nekateri od prisotnih na javni razgrnitvi, in Obala nikakor ne potrebuje dveh vzporednih hitrih cest na razdalji nekaj kilometrov. Javnost namreč očita Darsu in državi, da se pripravlja na veliko investicijo za gradnjo ceste, ki rešuje problem sezonskega značaja, medtem ko bi bila takšna investicija nujna na marsikaterem drugem področju. Predvsem pa ni povsem jasno, zakaj so na Darsu zavrnili predlog dr. Livia Jakomina in mag. Igorja Zajca, ki predvideva gradnjo predora pod Baredi.

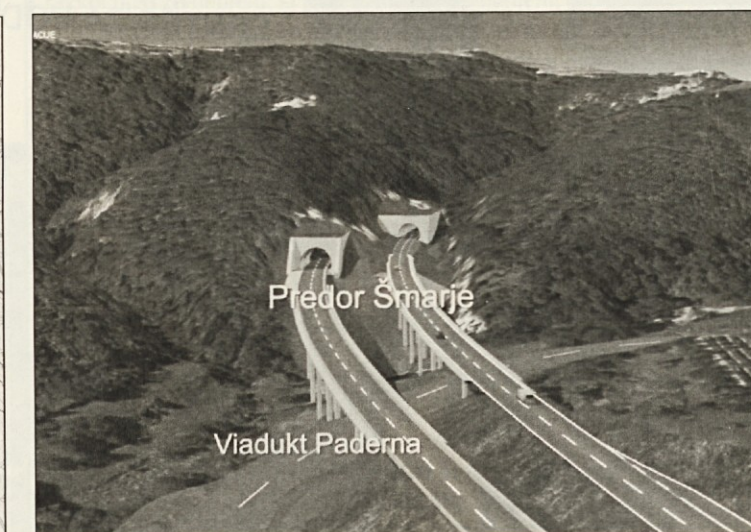

ki živijo pretežno od turizma, povsem odrezala od tranzitnega, pretežno turističnega prometa med kontinentalno Evropo in Hrvaško. Svojo podporo varianti Baredi so javno izkazali tudi na Mestni občini Koper in Občini Izola. Kot nam je povedala **Luca Stančič Kodarin** iz občinske službe za stike z javnostmi, se že vse leto trudijo, da bi bila sprejeta ta varianta in enakega mnenja ostajajo tudi ob javni razgrnitvi. »Sicer uradno še nismo podali mnenja, a ga bomo v kratkem. Naše stališče je jasno«, je še povedala, čeprav je jasno tudi stališče države, namreč Občine v procesu podajo le mnenje, ki pa ni zavezujoče.

MOK in OI podpirata varianto Baredi

Predlog Jakomin - Zajec, poznan tudi kot varianta Baredi namreč predvideva gradnjo predora pod Baredi, ki bi traso hitre ceste odpeljal iz Izole proti načrtovani oskrbni postaji Bandel in naprej do Dragonje. Ta varianta je veliko ugodnejša iz okoljevarstvenega vidika, vključuje pa že zgrajeno povezavo hitre ceste do Izole. Poleg tega pa ne bi Obalna mesta,

Simulacija predlagane trase

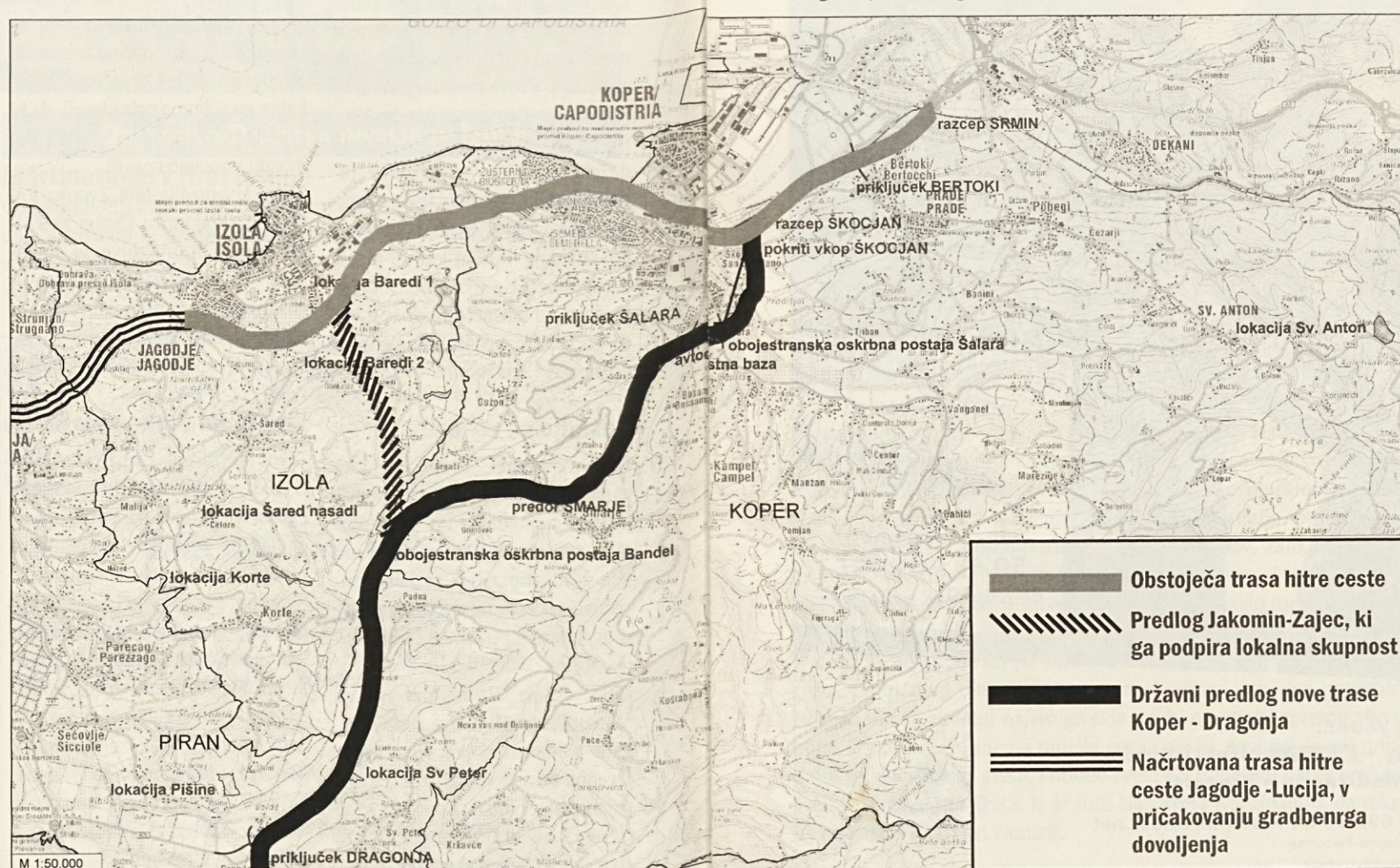
Kdo odloča o naši usodi?

Predstavniki države in načrtovalca so si na javnih razgrnitvah zapisali predloge in pobude, glavno besedo pa bo imel državni zbor, ko bo glasoval za predlog državnega prostorskega načrta. Kaj in če sploh bodo upoštevali mnenje lokalnega prebivalstva in Občin pa bomo še videli.

V Kortah premraženi

Ob tem ne moremo mimo dejstva, da so na Občini Izola izjemno malo naredili za obveščanje javnosti o javni razgrnitvi. Poslali niso niti sporočila za javnost, informacije pa ni videti niti na njihovi uradni spletni strani. Le v rednem pošiljanju novic je bilo nekaj malega zapisano o tem. Tako ni povsem jasno, zakaj je bila razgrnitev projekta v Kortah, v dvorani združenega doma, ki za to priložnost ni bila ogrevana, organizator pa ni poskrbel niti za osnovno ozvočenje. Da o dejstvu, da ni bilo na predstavitvi nobenega predstavnika občinskih služb, ki bi jasno poudaril stališče Občine niti ne omenjamo.

AM

Muzej izginja, mi pa niti ne rečemo nič

Zapisi v Mandraču, svetniška vprašanja in pobude, poročila o delu in še kaj spremlja nepotrebno agonijo edinega izolskega muzeja, ki sicer nosi ime Parenzana, a je veliko več. Zato išče tudi vašo podporo.

Svetniško vprašanje o načrtih občine v zvezi z edinim muzejem iz katerega "meče" trenutnega upravljalca zbirk, je ostalo brez odgovora in tudi v naslednjih dneh se ni zgodilo dobesedno nič.

Ko te dni srečujemo po Izoli zdolgočasene turiste, ki ne vedo, kako vsaj malo zanimivo preživeti deževne dni, se spomnimo na to, da bomo ostali še brez muzeja. In zato vprašamo **Srečka Gombača**, predsednika društva Histriion, da pove, kaj se pravzaprav dogaja.

- **Dobili ste naročilo za izpraznitve prostorov. Jih boste izpraznili?**
- Če bo treba jih vsekakor bomo. A bi rad videl, da bi tako Izola, kot Izolani, v muzeju Parenzana prepoznali vrednoto, ki bi ostala kot trajna ponudba, tako za domače obiskovalce, kot za tujce in bi skupaj dosegli, da do te izpraznitve ne bi prišlo.

O muzeju pišejo tudi tuje revije

- **Ena od možnosti je torej javna podpora muzeju?**

- Tako je. Ker ta odločitev ni izraz dolgoročnih razmišljanj ali pa kakšnih strateških usmeritev razvoja muzejstva v Izolski občini, ker tega nimamo, tega ni še nihče definiral in že desetletja se vse mogoče govori o tem področju, ampak gre le za izraz trenutne volje enega ali dveh posameznikov, ki želijo na tak način uveljavljati svojo voljo, kar pa mislim, da ni prav.

- **Kaj pomeni muzej za turistično ponudbo Izole?**

- Ljudje si želijo, poleg samega obiska plaž, tudi spoznavanje kraja, ki ga obiskujejo in muzej je točka, kjer se znanje o kraju osredotoča. Tam izveš, kakšne so bile dejavnosti kraja, kdo je tam živel, kako se je odvijala zgodovina, kaj je bilo tisto, ki je bilo bolj in kaj je bilo manj pomembno za prebivalce kraja. In po moji oceni je muzej pomemben tudi kot ponudba za domačine, da vemo in ne pozabi-

Zgodovina zanima mnoge Izolane

mo, kje so naše korenine in kaj je bilo pomembno za ta kraj.

- **Imajo vsa mesta takšne Muzeje?**
- Nagibajo se k temu, da bi jih imela in prav zaradi tega smo se tega lotili v Izoli. Izola je bila znana daleč naokrog po svoji konzervni industriji, po igračah iz Mehano-tehnike, poznali so nas po ribiški floti, izolski šport pa je bil vedno prepoznaven in zdelo se nam je pomembno, da to poudarimo, da to prikažemo, tudi tako, da širimo ugled mesta in pridobivamo naklonjenost domačih in tujih obiskovalcev.

- **Kakšno je stanje v muzeju**

- Trenutno muzej deluje, ampak je v nekakšnem stanju pripravljenosti. Muzej je zaprt zato, ker nimamo sredstev, da bi plačevali nekoga, ki bi zagotavljal, da je muzej odprt. Če pa pride do večje skupine ga odpremo, saj se ta strošek lahko pokrije iz vstopnine.

ur

FITNES CENTER IN CENTER ZA VODENE VADBE

**MESEČNA
VSTOPNICA**

že od

36 €

Samo v novembru
50 % POPUST
če pripelješ prijatelja

LifeFIT
by TERME PORTOROŽ

FITNES IN SKUPINSKE VADBE:

NOVO LifeFIT Body • **NOVO** LifeFIT Senior
Joga pranayama • Meditacija • Kinesis

VEČ INFORMACIJ: Tel. 05 692 80 60 • www.lifececlass.net
Terme Portorož, Obala 33, 6320 Portorož-Portorose

LIFECLASS
PORTOROŽ

Pazljivo z zelenim rezom

Lepo in toplo novembrsko vreme nam še ponuja možnost za urejanje našega bivalnega in delovnega okolja, predvsem pa odlično služi vsem obiralcem oljk. Z vsemi omenjenimi aktivnostmi pa posledično nastajajo večje količine zelenega vrtnega odpada in oljčnih vej. **Pri odvozu odpadkov namreč opažamo, da uporabniki tovrstne odpadke odlagajo v in ob zabojnike za bio odpadke, s čimer pa le-te neustrezno zapolnijo, s tem pa povzročajo nejevoljo pri ostalih uporabnikih, ki tako ne morejo pravilno odložiti kuhinjskih bioloških odpadkov.**

V sled navedenemu pozivamo vse občane, ki imajo možnost lastnega kompostiranja na domačem vrtu ali kmetijskem zemljišču, da se odločijo za ta način ravnanja z odpadki. V kolikor nimate možnosti lastnega kompostiranja, pa vam Komunala Izola nudi več možnosti za pravilno oddajo zelenega reza in sicer:

- brezplačno naročilo 5 m³ zabojnika za zeleni rez,
- brezplačen odvoz zelenega reza v vrečah, a le ob predhodnem dogovoru,
- brezplačen odvoz manjših količin zelenega reza z manjšim vozilom (do 3 m³).

Za nalaganje odpadkov uporabniki poskrbijo sami.

Za naročila in vse dodatne informacije smo vam na razpolago v času uradnih ur in sicer v ponedeljek, sredo in v petek med 8.00 in 10.00 ter 10.30 in 12.00 uro, na telefonski številki 05/ 66 34 950. Lahko pišete tudi po e-pošti: odvozi@komunala-izola.si.

Z ločenim zbiranjem zelenega reza ohranjamo naravno ravnotežje, življenjskega prostora pa ne kazimo in obremenjujemo po nepotrebnem. Hkrati je to priložnost, da še bolj na široko odpremo vrata naravi in mladim, ki bodo tu ustvarjali tudi v prihodnosti. Živimo v občini z lepim in dragocenim naravnim okoljem, ki ga ne želimo obremeniti z odpadki.

Komunala Izola d.o.o.

Obnova mrliških vežic je nujna

Na zadnji oktobrski seji sveta krajevne skupnosti Haliyetum so člani sveta obravnavali tudi stanje vezano na pokopališko dejavnost, tudi zato, ker sodi prav ta dejavnost v sklop dela krajevne skupnosti.

Ugotavljali so, da se v teh letih ni kaj dosti spremenilo. Mrliški vežici ne zagotavljata dostojno poslovitve od pokojnikov, zato zamisel, da bi jih morali obnoviti in omogočiti dostojno slovo. Danes to žal ni mogoče, tudi zato, ker je gibanje znotraj vežice zelo moteče, tako za žalujoče kot tiste, ki so se odločili, da se poklonijo spomenu pokojnih. Denar za prenovu, vsaj po mnenju članov krajevne skupnosti Haliyetum, ne bi smel biti nikakršna ovira. Nedavni dvig cen pogrebnih storitev in cen za letni najem grobov naj bi omogočil spremembe na bolje. O novosti vezane na mrliški vežici naj bi govorili na eni prihodnjih sej občinskega sveta. Pobudo sveta KS Haliyetum naj bi prenesel svetnik občinskega sveta, ki je tudi član sveta KS. Upajmo, da tokrat ne bo ostalo samo pri zamisli.

Vlado Ostrouška

S SMRTJO IZ OČI V OČI

piše: Barbara Motoh Bračnanov

Moje prvo srečanje s smrtjo je bilo, ko sem bila še dosti premajhna, da bi se ga spominjala. Spominjam se samo, da mi je nekaj vzelo dedka, ki je vsak dan z menoj ure in ure potrpežljivo strmel v pralni stroj in delil moje neizmerno navdušenje nad centrifugo in dejstvom, da je pralni stroj iz stare Jugoslavije poplesaval v njenih ritmih po celi kopalnici. Spomnim se le in zgolj tega, da po smrti niti pralni stroj ni več plesal, kvečjemu se je otožno zibal proti izhodu.

Ko sem bila na srednji šoli, sem del prakse opravljala na veterinarski kliniki v Ljubljani. Med drugim je tja prišla tudi zelo stara gospa z zelo starim psičkom, ki ga je zbil avto. Kot posledico je imel psiček odprte pol lobanje, in najverjetneje ga je pri življenju držalo zgolj dejstvo, da je v rokah svoje gospodarice. Nikoli je ne bom pozabila, ko je stala med vrati ordinacije z berglami ter jokala in prosila, naj ga rešimo, ker je edino kar ima. Seveda ni šlo, in jokali smo vsi. Z glavnim veterinarjem na čelu. Takrat sem prvič resnično v živo doživela, da smrt ni nič lepega. Nič pravičnega, nobenih puhastih oblakov, samo mrtvo telo na eni in mrtva duša na drugi strani.

Umrta sta mi babica in še drugi dedek, oba stara, oba bolna, oba nekako po naravnem redu stvari, pa še vedno v tem ni bilo nobene lepote ter nobenega olajšanja.

Ampak potem se je začelo zares.

Ko je umrla moja mama, sem bila sama doma z otrokoma, naš mali kaotičen viharček Taja je imela na tisti dan točno tri mesece. Dojila sem jo na kavču, in mimo hiše je peljal rešilec z vključeno sireno. Nenadoma sem se znašla v paniki, da je morda doma pri nas kaj narobe, ampak sem takoj nato pomislila, da postajam že kot moja mati, ki je ob vsakem zvoku sirene panično klicala vso družino, če smo živi, zdravi in v polnem številu, čemur smo se vsi včasih bolj, včasih manj smejali leta in leta. Odgnala sem misel; ampak nekaj minut kasneje me je klical moj brat in mi rekel, da bi bilo morda dobro, če pridem domov. Zakaj? Mama je umrla. Tiste pol ure, preden je prišel moj mož in sem dejansko lahko šla domov, me je najverjetneje postaralo za trideset let. Ne, smrt ni bila lepa. Smrt je bila grozljiva, in je pomenila popolen razkol med življenjem, ki je bilo, in med življenjem, ki bo.

Štiri leta kasneje, ko se moj brat ni javljal na telefon cel dan, med pustnim rajanjem, za katerega sem si prislužila kazen za prepozno prijavo prireditve, sem že vedela. Ko sva z očetom klicala policijo, ki je vlomila v njegovo stanovanje, sem vedela. Smrt ni bila lepa. Bila je krhko in zlomljeno življenje, ki je odšlo brez usmiljenja do tistih, ki smo ostali.

Pa še ni končala.

Včeraj je bilo eno leto, odkar sem, še štiri leta kasneje, prišla na kavo h Kralju, kot vsako jutro - in mojega očeta ni bilo v njegovem ateljeju. Ura je bila že čez deveto - in sem vedela. Pustila sem telefon, da zvoni v prazno, znova in znova, medtem ko sem pila kapučin in vedela, da ko vstanem od mize, nič več ne bo, kot je bilo. In res je bilo. Zopet so prišli policaji, znova smo vlamljali, zopet sem do zadnjega upala, da morda se pa le motim - pa se nisem. Zavohala sem jo, na daleč, tisto temno, neusmiljeno, pošastno zver, ki je znova prilezla iz svoje luknje in se zazrla vame... Neusmiljena in kruta, hladna in preračunljiva.

Ko mi kdo reče, da je smrt lepa, in da je po smrti vse lepše in boljše, nekako potihno iščem lopato ali majhno motikico, da mu omogočim, da se prepriča v lastne izjave. Pri vsem tem ni nič lepega. Je le popolno razčlovečenje tistih, ki odidejo in tistih, ki ostajajo. Še posebej, če nikogar ne odreši muk ali poskrbi za hitro umiranje tistih, ki bi se drugače mučili leta in leta; v takih primerih bi ji morda še celo priznala kakšen kanček usmiljenja. Drugače pa jo lahko zgolj preziram, starko s koso, ki kosi po travnikih, kjer ni treba kositi. Poznam jo, do sedaj jo poznam že v vseh oblikah in v vseh njenih ledenih nasmehih - samo še srčno upam, da sva se prenehali srečevati za vsaj naslednjih slabih petdeset let.

Če me do takrat pusti pri miru, mene in vse moje, jo povabim na moj devetdeseti rojstni dan. Obljubim.

Barbara Motoh Bračnanov dela kot mentorica v izolskem Društvu prijateljev mladine, je začetnica projekta Zvezdice, stalna aktivistka in ob tem žena in mati treh otrok. Je tudi pesnica, vsestranska ustvarjalnica in pisanje kolumne ji je neke vrste sprostitve.

Poraz, ki nakazuje na boljše čase

NOGOMET

3. SNL - zahod

Rezultati 12. kroga.

Adria : NK Postojna 3 : 0 (0 : 0)
Elta Izola : ND Bilje 0 : 1 (0 : 1)
TKK Tolmin : Jadran D. 4 : 0 (2 : 0)
Fama Vipava : Škou Ajd. 1 : 0 (1 : 0)
Tabor : Il. Bistrica 1 : 0 (1 : 0)

Elta Izola : ND Bilje 0 : 1 (0 : 1)
Izola, 05.11.2016 ob 14.00, gledalcev 30

Elta Izola: Gustinčič Tomaž, Milošević Uroš, Kljajić Almin, Vidaković David, Vidaković Dražen, Požrl Jurij, Nikolić Žan, Čaušević Aron (46' Lee-Him Kristian Franklyn), Hadžimuratović Edvin, Pletikos Chris, Marc Gregor

Strelci: 0 : 1 - Batič Luka (8')

ROKOMET

Poraz na derbiju z dobro igro

IP IZOLA – KOPER 2013 18:24

IP Izola: Gregorič, Jurič 3, Stopar 1, Božič 3, Beganovič, Zorič-Stepančič 3, Selišnik, Čolič 1, Žgavec, Logar, Kecman 3, Puhanič, Vuković 1, Radojevič 1, König, Redžić 2.

Če so bili pred sobotno tekmo med izolskimi in koprskimi rokometarji tudi takšni, ki so na osnovi dosedanjih tekem plinarjev napovedovali polom domače ekipe, so jim naši fantje zaprli usta. Nabito polna dvorana je sicer dokazovala ravno nasprotno – da gledalci pričakujejo dobro rokometno predstavo, kar smo na parketu v Kraški tudi videli. Izolski rokometarji so prikazali najboljšo igro v tej sezoni. Kljub težavam, ko zaradi zaprte dvorane niso mogli trenirati in navkljub drugim problemom so sledili motu »krepat, ma ne molat« in to se je videlo v njihovi igri.

V zdravniškem žargonu bi nastop Izole v prvem delu označili b.p. – brez pripomb. Sprva so z goloma **Redžića** in **Božića** hitro pobegnili na dve razliki. Kljub pritiskom gostov pa se serija ni hitro končala, saj je do 8. minute tekme Izola vodila že s petimi goli razlike. Poskusi Kopra niso vplivali na igro domačih igralcev,

ki so z dobro in vztrajno obrambo ter učinkovitostjo v napadu držali dober rezultat do konca prvega polčasa. Recepta, s katerim bi izničil vodstvo Izole, Koper v prvih tridesetih minutah ni našel. Prvi del so dobili domačini z dvema goloma naskoka z 10:8. Najbolj učinkovita na domači strani sta bila Peter Božič s tremi goli in Amel Redžić z dvema goloma.

Pač pa je boljše koprskim tekmece steklo v nadaljevanju. Mladost in izkušnje so bile v tekmi za primat najboljšega na Obali adut koprskih rokometarjev. Kljub temu pa se domači niso dali kar tako. Do 40. minute ni bilo videti večjih razlik v kakovosti, saj so kljub dvema zaporednima goloma Koprčanov domači obdržali trezno glavo in s tem rezultat 12:11. Po tem pa je sledil preobrat gostov, ki so izkoristili daljšo klop ter se s tremi zaporednimi serijami po več golov vztrajno oddaljevali od Izolanov. Do 50. minute so si tako nabrali razliko petih golov. Tekma se je v razgretem vzdušju nadaljevala in končala z razliko šestih golov v korist Kopra. Zasluge za dobro tekmo Izole gredo tudi bučni podpori navijaške skupine Ribari in ostalih navijačev, ki so bodrili naše fante in jim dali veliko energije in moči.

Domača ekipa je tako pokazala napredek v igri, kar kljub slabšemu začetku v letošnji sezoni nakazuje na možnosti, da lahko čim prej začnejo z zbiranjem točk. Včeraj so igrali v Škofji Loki, v soboto pa jih čaka doma tekma s Krko.

»Naš prvi polčas je bil zagotovo najboljši letos. Čeprav si nismo želeli, smo v drugem padli. To je naša realnost in posledica okrnjenih treningov, ko imamo le dva ali tri treninge na teden z vsemi nosilci igre. Nam je v drugem delu zmanjkovalo moči, naši strelci so bili preslabotni. S tem smo omogočili Koprčanom, da so zadevali iz protinapadov, svoje pa je dodal tudi naš nekdanji igralec Blaž Vončina, ki je branil odločno«, je tekmo ocenil trener Borut Hren.

ODBOJKA

Nov uspeh odbojkaric

Izolske odbojkarice so na gostovanju iztržile nov uspeh. S 3:0 so premagale ekipo Šentvid Žlindra, do nove zmage pa so prišle po treh prepričljivo dobljenih nizih – 17:25, 20:25 in 19:25. Trenutno so na sedmem mestu, v soboto pa igrajo doma z ekipo Krim Pirnat doors.

NAMIZNI TENIS

1. SNTL - članice

Vesna Zalog - Arrigoni 0:5

Članice Arrigonija so tekmo 5. kroga igrale v gosteh proti tretje-uvrščeni ekipi iz Zaloga. Tudi tokrat nas naše igralkice niso razočarale in gladko prišle nekoliko nepričakovano do pete zaporedne zmage. Po dve tekmi sta zmagali **Jana Ludvik** in **Katrina Sterchi**, najboljšo igralko domačink pa je premagala **Urška Čokelj** in tako je Arrigoni prišel do prepričljive zmage.

1. SNTL - člani

Ilirija : Arrigoni 1:5

Tudi člani so v soboto igrali v gosteh. Dvojbo so pričeli presenetljivo dobro in takoj povedli s 3:0. V nadaljevanju so nasprotnikom prepustili le točko in tako so tudi člani prepričljivo zmagali v Ljubljani. Po dve točki sta za ekipo prispevala **Gregor Vuković** in **Erik Paulin**, eno zmago pa je dosegel **Michele Vigini**.

Matija in Lea z reprezentanco

Od četrтка do nedelje sta se **Matija Novel** in **Lea Paulin** udeležila mednarodnega prvenstva Madžarske z državno kadetsko reprezentanco.

Nedvomno gre za enega najmočnejših turnirjev v Evropi za mlade igralce. Poleg najmočnejših evropskih reprezentanc je nastopilo tudi veliko azijskih, ki kaj pomenijo v tem športu, z izjemo Kitajske.

V ekipnem delu so bili kadeti in kadetinja Slovenije drugi in se niso uvrstili v finalni del tekmovanja. Posamezno se je Matija uvrstil med 64 najboljših, Lea pa med 32 najboljših, kar je tudi najboljši dosežek naše reprezentance.

STRELSTVO

Prva tekma nove sezone PNK lige izpeljana v Izoli

Kljub najmanjšemu strelišču v regiji (le 6 strelskih mest za 150 tekmovalcev!) je Strelskemu klubu na osnovi uigranega timskega dela uspelo izpeljati 1. turnir Primorsko-Notranjsko-Kraške lige Zahodne Regije v streljanju z zračnim orožjem. Strelci so tekmovali cel predzadnji teden v oktobru, blesteli pa so seveda Izolani na domačem terenu in doma obdržali kar nekaj medalj. Rezultati s serijsko zračno puško: Cicibani (ekipno 1. mesto): Martin Frank 3. mesto, Patrik Rendič 8. in Nik Prodan 10. mesto. Mlajši pionirji (ekipno 3.): Jaka Hrvatinić 2., Luka Samuel Rihter 11., Leon Krbavčič Bandelj 15. in Matej Mujič Kotnik 18. mesto. Pionirji (ekipno 1. mesto): Val Lorbek Ivančič 4., Alen Karajković 5., Vito Kavalič 8., Martin Memon 11., Aljaž Bajt 15., Liam Majdak Starc 16., Jure Ravnikar 18. in Martin Kandus 22. mesto.

Člani in članice (ekipno 4.): Člani: Aljoša Frank 2., Franc Primc 10. in Dorjan Rožac 11. mesto. Članice: Dolores Šuštar 3. in Patricija Memon 5. mesto. Veterani (ekipno 4.): Veterani 50: Bojan Šuštar 3. mesto; Veterani 60: Ivan Božič 3. in Enio Božič 9. mesto. Rezultati s standard zračno puško: Kadeti in kadetinja (ekipno 4.): Kadeta Dan Lorbek Ivančič 10. in Alec Majdak Starc 14. mesto ter Kadetinja Lara Frank 1. mesto. Zračna pištola (ekipno 3.): Mladinec Mark Rožac 3. ter Člani: Andrej Jakomin 8., Ivan Božič 10., Leon Tomažin 14. in Andrej Dernikovič 18. mesto. Kombinacija (puška + pištola): Ivan Božič 4. mesto.

Izolani seveda obvladajo tudi tuja strelišča: v nedeljo, 6.11.2016, je v Ankaranu potekal 1. turnir 2. Državne lige Zahod. S standard zračno puško je bila ekipa sicer z malo krogov razlike četrta (Katja Reja 9., Lara Frank 10. in Enej Šuštar 20. mesto), je pa ekipa z zračno pištolo zasedla tretje mesto (Ivan Božič 3., Andrej Jakomin 7. in Leon Tomažin 9. mesto). dš

TAROK

V ponedeljek 7.11. je bilo v kavarni hotela Delfin Izola odigrano že 37. kolo letošnjega prvenstva Izole za posameznike.

Ves izkupiček je pobral **Ivica Grdič** s 6. točkami in odlično razliko +1051, drugo mesto je osvojil **Anton Sevcnikar** s 5. točkami in razliko +869. Oba sta s tem povečala naskok pred zasledovalci. Po 4 točke sta osvojila **Marija Bolje** in **Vladimir Šetina**. Prva je zbrala razliko +457, drugi pa -86. Na petem mestu je pristal **Božo Praprotnik**, ki je osvojil 3,5 točke in razliko +69. Do konca leta je še pet kol. Večjih presenečenj verjetno ne bo. 14.11. bo odigrano drugo novembrsko kolo, sicer pa že 38. kolo letošnjega prvenstva v kavarni hotela Delfin Izola. db

Strelci so uspešno organizirali uvod v sezono

RIBOLOV

XX. Pokal oradela

V soboto 5. novembra je RD Oradela Piran organizirala že dvajseti Pokal Oradela.

Tekme se je udeležilo veliko število tekmovalcev, ki so prišli iz Slovenije, Hrvaške, Italije, Črne Gore in Nemčije. Tako se je prijavilo kar 74 tekmovalcev, kar je 37 ekip. Po dva tekmovalca, ki sta sestavljala ekipo je organizator razvrstil na čolne različnih velikosti, da se je na morje podala pestra družba ribičev, med katerimi ni manjkalo predstavnikov nežnega spola. Povejmo, da so veljali le sparidi z izjemo brancina in so bili točkovani, da je orada veljala krat 10 točk, ostali primerki, kot ribon, frater, kantar pa krat 3 točke. Glede na napoved vremena, ki je predvidevala močan jugo, se je vodstvo tekme odločilo, da postavi tekmovalno polje med Punto Piran in rtom Kaval, torej v Strunjanski zaliv. Napoved se je uresničila in tekma je potekala v zevetru pred močnim jugom, ki je stopnjeval svojo moč in pral vrle ribiče z močnim dežjem. Organizator je glede na slabo vreme tekmo skrajšal za debelo uro in je le ta končala opoldan.

Pa preidimo na rezultate.

Zmagala sta Štefanja Cvirn in Tone Veselič član ŠRD Marinar Kranj, ki sta osvojila 12675 točk.

Drugo mesto sta zasedla Massimo Minca in Mirian Parovel Marinaresca iz Milj, ki sta osvojila 12505 točk.

Tretje mesto je pripadlo domačinom, z ekipo Milorad Škrokov in Denis loboda, ki sta osvojila 12440 točk.

Na solidno deveto mesto sta se uvrstila Menolaša, Valentin Valenčič in Edvard Marinšek z 7140 osvojenimi točkami.

Ulovljenih je bilo 24 orad, med katerimi je največja tehtala 315 gramov. Vseh ostalih sparidov, kjer so prevladovali riboni, je bilo ulovljenih kar 45560 gramov.

Martin letos ni bil dovolj prepričljiv

V nedeljo je bil na sporedu že tradicionalni 36. Martinov tek in pohod, ki je po novem športno - rekreativnega značaja. Rezultati zato niso pomembni. Je pa na žalost pomemben podatek, da se je letošnjega teka udeležilo res malo tekačev. Če je lani teklo kakšnih 120 tekačev, je bilo letos prijavljenih le 70, še tem pa je zagodlo vreme, saj je do zadnjega kazalo, da bo tek potekal pod dežjem in kljub soncu, ki je v zadnjem trenutku pokukalo izza oblakov, se jih je na pot odpravilo le 38.

Škoda, saj gre za enega nekoč bolj priljubljenih tekov v naši regiji, ki je verjetno izgubil svoj čar zaradi rojstva množičnega Istrskega maratona.

PTT

Martinov tek

Martinovih tekov sem se začel udeleževati, ko jih je prirejal še g. **Lucijan Kozlovič** v Kortah. Prav vseh se sicer nisem udeležil, a kakšnih trideset pa zagotovo. Tako me je, kljub slabi vremenski napovedi, tekaška žilica povlekla tudi na letošnjega. Bilo je lepo, saj je dež prav pred pričetkom prireditve gonehal.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil in čestital organizatorju, Centru za kulturo, šport in prireditve Izola, za brežhibno izpeljano prireditev v zadovoljstvo vseh udeležencev. Škoda le, da je slaba vremenska napoved marsikoga iz bolj oddaljenih krajev odvrnila od udeležbe.

Kot najstarejšemu udeležencu mi je prireditelj izročil praktično darilo, za kar sem še posebej hvaležen in vesel, ker me je to prijetno presenetilo, saj nisem niti zdaleč pričakoval kaj takega.

Prav zato spoštujem in cenim vsako darilo ali priznanje, ne glede na to, za kar je dano. To zagotovo kaže na pozornost, ki jo prireditelj želi izkazati udeležencem. Hkrati se zahvaljujem tudi spremljevalki za družbo in spodbujanje med tekom, tako so s pogovarjanjem čas in kilometri hitreje tekli, utrujenost pa plahnela.

Še enkrat vsem hvala in lep pozdrav.

Fabio Ivančič

Argo bi lahko bil središče izolske kulture

V svetu je navada, da se zapuščena industrijska območja spremenijo v kulturna središča. Izola je verjetno vodilno mesto po številu propadle industrije na število prebivalca v celotni regiji, kljub temu pa o kulturi ne duha ne sluha. Pa še tista, ki jo imamo, nekoga očitno moti.

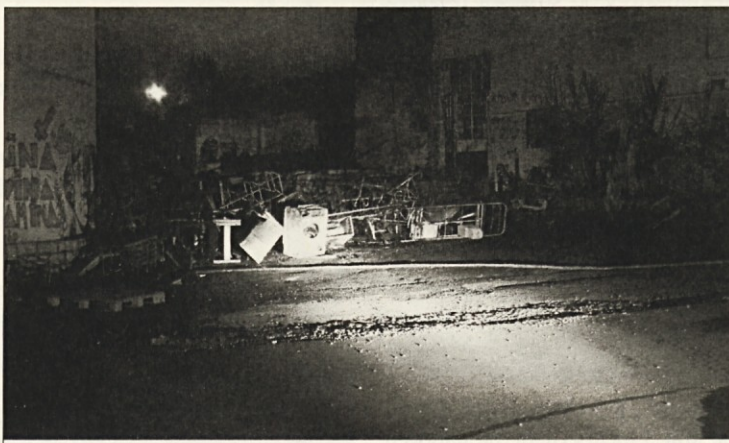
Ob koncu oktobra je prišlo od incidenta v Argu, ko so policisti s prisilnimi sredstvi legitimirali dva skvoterja skupine aktivistov, ki si je v zapuščenem poslopiju nekdanje tovarne ustvarila kotiček za ustvarjanje.

Člani ekipe avtonomne cone Argo so že večkrat poudarili, da so policisti v tem primeru krepko presegle svoja pooblastila, svoje trditve pa os podkrepili z videoposnetkom, ki kaže na to, da je ustavljeni aktivist sledil navodilom policistov, ki so mu nato izbili telefon iz roke.

Za komentar o dogajanju na območju Arga smo prosili tudi policiste, a odgovora še vedno nismo dobili.

Člani kolektiva, ki se je v prostoru Arga naselil pred dobrim letom, pravijo, da bodo s programom nadaljevali, kot da se ni nič zgodilo. A za Argo očitno ni miru in je v noči med petkom in soboto prišlo do požara na zasilno postavljeni barikadi ob vhodu, ki je povsem zgorela.

Barikade zdaj ni več, program v Argu pa se kljub temu nadaljuje. Člani kolektiva pravijo, da se bodo za svoj prostor borili, saj si Izola zasluži kulturno dogajanje, ki je tudi nekoliko drugačno od tistega, ki ga poznamo. Zavedajo se, da so še mladi skvot in se morajo marsičesa še naučiti, a želje po aktivizmu jim nikakor ne manjka. Predvsem pa poudarjajo, da so v tem času dokazali, da se da tudi s prostovoljnim aktivizmom marsikaj narediti. »Naše delovanje je povsem prostovoljno in samostojno, predvsem pa samofinancirano. Koncerte, tudi nekaterih tujih zasedb, organiziramo pod zemljo, da ne bi motili okolice, saj se zavedamo, da je prvi korak ravno ta, da nas sprejme lokalna skupnost. Predvsem pa droga v ta prostor nima vstopa«, poudarjajo aktivisti, ki si želijo, da bi prostore obiskalo še več mladih Izolanov, ki ne vedo, kam bi s svojo kreativno energijo.

V Argu bi lahko imeli muzeje

Po celem svetu je v navadi, da propadlo industrijo povezujemo s kulturo. Nič drugače ni v Izoli, kjer se je še pred zaprtjem prostorov Arga pred petnajstimi leti govorilo in pisalo, da ima Občina Izola, takrat jo je vodila županja Breda Pečan, namen v eni od zaščitnih hal postaviti ribiški muzej. A je takrat za to zmanjkalo denarja.

Do podobne ideje je nekaj let kasneje, po propadlem projektu Argolina, prišel tudi izolski podjetnik in zdaj upokojenec Jože Lorbek. Lorbek je takrat stopil v stik z nekaterimi strokovnjaki na področju muzejstva, od Izolana Sergia Gobba, ki ima muzej avstroogrške mornarice v Novigradu, do Srečka Rožeta, strastnega zbiratelja in vodjo vojaškega muzeja v Lokvah in še nekaterih drugih, ki so bili povsem navdušeni, da bi del svoje zbirke, oziroma tudi celotno zbirko, postavili v Izoli. Kot prostor pa je Lorbek imel seveda v mislih prav Argo. »Ko je Občina z občinskim odlokom zaščitila vratarnico in tistih nekaj stavb okoli dimnika, je postalo jasno, da se tega ne bo kar tako zravvalo z zemljo. Zato sem predlagal banki, ki je bila takrat lastnik zemljišča, da bi nam prodali to območje. A ker so določili ceno za celotno zemljišče na 20 milijonov evrov, so za ta del zahtevali petino tega, kar je bilo seveda preveč.« Lorbek pravi, da je že uspel prepričati v projekt nekaj večjih investorjev iz naše regije, a po vseh teh letih še vedno nima pravega sogovornika. »Ko je območje prešlo na DUTB sem stopil v stik z njimi in jim ponudil odkup tega zaščitnega območja, a ker se zavedajo, da je območje zanimi-

vo, bi ga prodali za dvojno ceno zazidljivega območja.« A to, pravi Lorbek, niti ni toliko problem. S partnerji bi ga bil še vedno pripravljen odkupiti, pod pogojem, da bi Občina omogočila na tem območju postavitev kakšnega gospodarskega obrata, naprimer gostinskega lokala, trgovine in podobno, v stilu Postojnske jame. »Sredstva za odkup zemljišča in prenovo razpadajočih hal bi bila previsoka, da bi to lahko pokrili samo z muzejsko dejavnostjo. Na žalost pa župan Igor Kolenc ni pokazal nobenega zanimanja za to.«

Ideja o postavitvi muzejskega centra v propadli tovarni, pravi Lorbek, še vedno tli. »A ne bi bilo fantastično, če bi prostori nekdanje tovarne postali središče dogajanja, tudi kulturnega, v Izoli?«

AM

Da bomo bolje razumeli

Da bi bolje razumeli, kaj pravzaprav skvot je, smo za zapis prosili antropologinjo Evo Brajkovič. Eva področje dobro pozna, saj je, med drugim, večkrat v skvotih tudi že nastopila s svojo revolucionarno akustično zasedbo Campo Krizi.

Uspeh je že to, da ljudje poskušajo misliti drugače

Skvotanje oz. zasedba degradiranih stavb z namenom ponovne uporabe in oživitve je izjemnega pomena za lokalno okolje. Avtonomna cona Argo je poskus oživitve propadajočega objekta, ki ga je skupina mladih ljudi zasedla, da bi v njem našla prostor za skupno delovanje in druženje. Treba je razumeti, da ko se zgodi zasedba, je to posledica dolgoletnega pomanjkanja možnosti za avtonomno delovanje in druženje, tako znotraj kot izven obstoječega birokratiziranega in večinoma skorumpiranega sistema, posledica kapitalistične realnosti, ki na žalost promovira le politikantstvo in koristoljublje. To so idealni pogoji za to, da se zgodi zasedba, ki je političen akt, saj pod vprašaj postavlja nedotakljivost lastnine. Vendar je treba poudariti, da pri skvotanju ne gre za to, da bi kdorkoli lahko zasedel tudi vašo hišo ali vaš vrt. Kolektiv Argo je zasedel zapuščeno, propadajočo zgradbo in ji poskušal vdahniti novo življenje. Za kvalitetno odraščanje je pomembna samoiniciativnost in preko nje učenje različnih praks sobivanja. Preko dela, čiščenja, prenove, grajenja, ustvarjanja umetniškega programa se mladi (ali kdorkoli, pravzaprav) tako učijo odnosa do sebe, svojega dela, svoje okolice, predvsem pa se zavejo, kakšno moč imajo kot posamezniki in kot člani skupnosti. Kako bi to lahko veljalo za negativno? Kdo si upa temu soditi na tak način?

Skvotanje ima v Sloveniji še posebej pomembno vrednost, ker gre večinoma za zasedbe stavb, ki so posredno ali neposredno v javni lasti, ki so bile nekdanj družbena last, potem pa so jih kar tako prek noči podržavili in tako dovolili politikantkom na oblasti, da se z njimi igrajo kot v peskovniku. Edini odgovor na vse malverzacije z družbeno lastnino (ali javno, državno, kakor želite), je, da si ljudje vzamemo propadajoče stavbe in jih pričnemo ponovno uporabljati.

Različna društva in klubi mladih in/ali študentov sicer opravljajo neko delo na svojem področju, kakor pač morejo in zmorejo, vendar je jasno, da bistvenih sprememb ne morejo narediti, saj so vedno vezani na neke v naprej določene normative, pričakovanja in kriterije, tako finančno, kot vsebinsko. Zato so poskusi delovanja izven obstoječega sistema izjemnega pomena in jih je potrebno podpreti.

Eva

Osnovna izobrazba v Izoli, Sloveniji in na Zahodu

Rick Harsch je izolski Američan, pisatelj, Mandračev kolumnist, a tudi učitelj. Poučeval je angleščino na vseh nivojih, zdaj pa je povedal še svoje mnenje o Slovenskem učnem sistemu.

Slišal sem, da je preko Mandrača, v zadnjem času prišlo do trenja glede izobraževanja naših, izolskih otrok. Na to temo imam veliko povedati, ampak takrat se raje nisem vmešal v prepir, saj se zavedam, da bi se dal na stran starša in ugotovil, da je bila šola preobčutljiva, kar bi pomenilo, da se je odzvala neracionalno.

A po drugi strani, in to je izjemno pomembno, sem ugotovil, da so otroci v Sloveniji deležni izobrazbe, ki šteje med najboljših pet ali šest v Evropi, imam pa tudi otroka, ki obiskuje osmi razred OŠ Vojke Šmuc in res nimam razloga, da bi se zaradi česarkoli pritoževal za ves ta čas, ki ga je preživel tam. Imam tudi hči, ki obiskuje šolo s smešnim imenom v Portorožu, in kateri je fleksibilnost in strokovna izjemnost slovenskega izobraževalnega sistema še kako koristila. Zaradi tega moram jasno, na samem začetku, zapisati, da se mojima otrokoma godi veliko bolje v Sloveniji in na slovenskem Primorju, kot bi se jima v Združenih državah Amerike, kjer sem se izobraževal jaz.

Govorilne ure raje prepustim ženi

Med vsemi temi leti šolanja sem obiskal Vojko Šmuc le enkrat in to zaradi incidenta, pri katerem je prišlo do rasističnih žalitev in se mi je zdelo, da bi bilo prav, da je o tem obveščena tudi ravnateljica. Ko je treba obiskati učitelje mojega sina, prepustim to nalogo ženi, saj je ona tista bolj mirnih živcev in nikoli ni delala v izobraževalni inštituciji, za razliko od mene. Pač, prepričana sva, da se v meni skriva norec in upava, da se ne bo prebudil v času, ko sin še obiskuje šolo, saj imam sam na splošno kar brezupno mnenje o izobraževalnem sistemu. Še nikoli nisem delal na šoli, ki bi bila prepojena z zdravo pametjo in modrostjo, z le kančkom idiotizma. Prej bi rekel, da je idiotizem

Na osnovni šoli Vojke Šmuc so letos sklenili tudi živo verigo okoli Izole

prosto vladal in le redki so kolegi, ki so učili tako z zdravo pametjo, kot z modrostjo. Fakulteta za pomorstvo na UL-FPP je pomembna izjema in enako velja za njen oddelek za angleški jezik, vse dokler ga niso zlobne mahinacije ljudi, ki se z oddelkom sploh ne bi smeli ukvarjati, pustili povsem zdesetkanega. Naj izpostavim, da sem tri leta učil (angleški jezik, za polovični delovni čas) tudi na Srednji šoli za pomorstvo (in nalašč ne bom izpostavljaj vseh lunatičnih peripetij, ki sem jim bil priča v ZDA, saj dvomim, da bi lahko časopis ponudil toliko prostora mojim pedagoškim izkušnjam). Ta srednja šola je imela ravnatelja, ki je bil tako predan svojim učencem, kot še noben doslej. Ampak za razliko, na primer, od naše Občine, kjer ima župan krepko preveč moči in tako vztrajno niža kakovost nivoja bivanja v našem mestu na nešteto veliko načinov, ima v naših srednjih šolah ravnatelj zelo omejeno moč. Prepuščen je milosti in nemilosti svojih učiteljev in učiteljic, večini katerih, kot sem opazil v svojih treh letih v Portorožu, je največji izziv v tem, kako bi v šoli čimmanj delali, obenem pa čimprej odšli domov. Bilo je res neverjetno. Jasno, bilo je nekaj svetlih izjem in lahko bi vse tri tudi naštel... ampak da povem le en primer: kot splošni učitelj angleščine, nisem imel natančno določene vsebine svojega študijskega programa, lahko sem poučeval karkoli, pomembno je bilo le, da je to spodbujalo zna-

nje angleščine. Zaradi tega sem nekega dne prosil učiteljico zgodovine in zemljepisa, če mi lahko na kratko opiše, katero snov so takrat jemali, kar bi lahko ona opravila v slabih petih minutah. Povedala mi je, da si bo za to morda lahko vzela nekaj časa naslednji teden.

Na šoli ni bilo niti časopisa

Sodelovanje med učitelji je bil na Srednji šoli za pomorstvo povsem tuj koncept. Nikoli še nisem poučeval na šoli, kjer ne bi imeli šolskega časopisa, in ker ga tukaj niso imeli sem pomislil, da bi ga ustanovil. Težava je bila v tem, da sem kljub vsemu svojemu trudu, lahko pripravil le zapise v angleščini. Teme sem se dotaknil z ostalimi učitelji jezikov a nihče ni imel časa, energije, želje ali domišljije, da bi pomagal. Kar je seveda bilo slabše za njih, saj imeti časopis pomeni, da imaš manj težav s poukom. Kaj je lažjega, kot naročiti učencem, da za nalogo napišejo članek? Koristna naloga, pa še brez načrtovanja. Kateri učitelj bi se temu uprl? Tisti, ki nima domišljije. Dijaki so povsem drugo poglavje. Dijaki Srednje šole za pomorstvo naj bi bili najslabši med najslabšimi. Pa niso bili. Bili so takšni kot vsi ostali dijaki, ki sem jih imel na kateremkoli nivoju. Zelo odporni do nakladanja, zelo dovzetni, če so imeli priložnost za samoizražanje in izjemno odzivni na izraz spoštovanja. Veliko dela za povprečnega učitelja.

Mnogo je zgodb o hudobnih ljudeh v izobraževalnih inštitucijah. Kar se mi je od vedno zdelo izjemno butasto, saj učitelji, posebej na univerzitetnem nivoju, imajo enega od najlažjih poklicev na svetu. Ko postanejo docenti, poučujejo šest ur na teden in imajo ves preostali čas za, na primer, pisanje, razmišljanje, vsake toliko pa morajo še kaj izdati. Učitelji osnovne šole nimajo tega razkošja. Delajo pod veliko večjim pritiskom, starši so pozorni na njihovo delo, dnevi so polni dejanskega poučevanja in to skozi cel teden, v svojih rokah pa nosijo usodo majhnih človeških bitij... In kljub temu je bila moja izkušnja pozitivna, nadvse pozitivna.

Kljub vsemu bi lahko bilo še boljše

Pa vendar ima osnovnošolski sistem osnovni problem. Šole so osnovane na modelu tovarniškega tekočega traku. Razredi so prepolni, premalo je časa za premislek, odmori so prekratki, učni program pa izjemno tog. Če v to dvomite, pomislite kaj bi bilo, če bi šolo, kot nekakšna inšpekcija, pregledal Sokrat. 20 otrok na učilnico? Vsi se učijo isto stvar? Že sam pojem tako strogega sistema je absurden. In matura: kaj je lahko bolj idiotskega od nediferencialnega zaključnega izpita? Seveda, mojemu sinu ta sistem očitno kar leži, toda kako bolje bi mu lahko šlo, če bi njegova šola delovala na modelu šole moje hčerke? Ti dve resnici vzamem za samoumevni in se vanje ne bom poglobil. Ta zapis je že predolg. Na koncu, bi rad čestital osnovnošolskim učiteljem, saj življenja mojega sina niso spremenili v pekel. In moj sin je uspel preživeti osem let v osnovni šoli, ne da bi bil nesrečen. Vojka Šmuc je brez dvoma odlična šola. To, da ne premore utopične vizije pa pač ne more biti kritika.

Rick Harsch

10.11. četrtek

18.00 Mestna knjižnica Izola
predavanje in delavnica

Starši med svojimi potrebami in potrebami otrok

Starši smo neprestano izpostavljeni izzivom, kako po eni strani zadovoljevati svoje potrebe in želje na eni strani in kako zadovoljevati potrebe in želje otrok na drugi strani. / Na predavanju in delavnici bomo spregovorili o razliki med potrebami in željami in kako jih kot starši zadovoljujemo. Pri potrebah bomo v ospredje postavili predvsem otrokove čustvene potrebe in ... / kakšno vlogo igramo starši pri njih, v povezavi z željami pa se bomo ustavili pri večni temi postavljanja mej in razvajanosti. Da bo predavanje bolj privlačno in zanimivo, ga bomo popestrili z vajami in konkretnimi primeri.

11.11. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola
predstavitve knjige

Starodavna umetnost zdravljenja - tradicionalna evropska medicina.

V najnovejši knjigi avtorja Veronika Plantan in mag. Uroš Plantan predstavljata model tradicionalne medicine, ki pove, zakaj zbolimo in kako ozdravimo. Avtorja na izvirni način prepletata stara, skoraj pozabljena znanja o življenju in v vsakem stavku se zrcali njuna pronicljivost, ker znata odstriti tančice do srži življenja na nenavaden, svež in mestoma presenetljiv način. Knjiga razkriva starodavna znanja naših prednikov in kot avtorja poudarita nista odkrila nič novega, le skozi dolgoletne izkušnje sta potegnili rdečo nit iz znanj danes povsem prezrtih velikanov umetnosti zdravljenja, kot so Hipokrata, Dioscorida, Celsusa, Galena, Avicene, Hildegarda, Paracelsusa, Mesmerja, Hufelanda, Culpeperja. V knjigi je predstavljen tudi magnetizem, ki se je kot metoda zdravljenja uporabljala že pred več tisočletji. Avtorja ga ponovno vračata v naše življenje.

19.00 Manziolijeva palača

Martinovanje – kulturni program

Gost večera: Mandolinistična skupina S.I. Santorio Santorio iz Kopra in enolog Mauro Bressan.

21.30 Hangar

HORNETS (rock'n'roll)**13.11. nedelja**

18.00 Manziolijeva palača

gledališka predstava **Le badanti**

v izvedbi tržaške gledališke skupine »Collettivo dispersivi di Teatro incontro«. Predstava s sladkokislim priokusom opisuje staranje očeta in njegov odnos s sinom in z negovalkami.

12.10. sobota

17.00 Kulturni dom Izola

Loli, Boli in svet poln čudes

predstava za otroke

Loli, Boli in svet poln čudes je mini gledališka nadaljevanka, ki z igro in ladijskim popotovanjem dveh junakov otroke od petega leta starosti dalje seznani z osnovnimi geografskimi značilnostmi Istre, Slovenije, Zemlje in vesolja.

15.11. torek

20.00 Art kino Odeon Izola

Cikel italijanskega filma: Perfetti sconosciuti

Režija: Paolo Genovese. / grajo: Giuseppe Battiston, Anna Foglietta, Marco Giallini, Alba Rohrwahr / Novi film Paola Genoveseja postavlja grenko vprašanje: Kako dobro pravzaprav poznamo svoje bližnje? Sedem prijateljev sklene med večerjo odigrati nevarno igro. Vsak položi svoj mobilnik na mizo in privoli, da bo razkril vse klice in sporočila kot dokaz, da ničesar ne prikriva. Zabavna igra med prijatelji dobi nepričakovano strupene posledice, ko sporočila pokažejo, kako malo vsak ve o drugih.

16.11. sreda

19.00 Kulturni dom Izola
Staša Benko:

Prostovoljka med sirskimi begunci v Jordaniji

potopisno predavanje Profesorica angleščine in francoščine bo z nami delila svojo izkušnjo Bližnjega vzhoda, ko je kot prostovoljka poučevala sirske begunske otroke, pa tudi v palestinskih begunskih taboriščih.

17.11. četrtek

18.00 Manziolijeva palača

Prijatelji z naravo

predstavitve del izvedenih na delavnici pod mentorstvom prof. Silvie Peruzzo.

18.11. petek

19.00 Kulturni dom Izola

Galerija Alga

razstave slikarske skupine

Ad Morje- UTŽO
Raznolikost

Razstavljajo: Maja Alessio, Majda Krevs, Sonja Ravbar, Danica Vodovnik, Zlata Rajh, Dorica Benčič, Silva Trampuž. Mentorica: Ksenija Pfeifer

Galerija Insula

razstava

MAJA S. FRANKOVIČ
umetniške knjige in čevlji iz papirja

Razstava bo na ogled do 10. novembra 2016.

Galerija Salsaverde

razstava del francoskega umetnika

Soy Panday
Conscious Subconscious**Galerija Plac** Ljubljanska 32

razstava depresivnih slik domačina,

Braneta Grguroviča**Manziolijeva palača**

razstava fotografij in dokumentov

Zgodbe žensk v prvi svetovni vojni**Kava bar TISA**

razstava fotografij

Rudi Semelbauer
PISMONOŠA

Skrbimo za zapolnitev vašega prostega časa

Center za kulturo, šport in prireditve

Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

<http://center-izola.si>

<http://www.odeon.si>

Ta teden v Izoli ne spreglejte ...**LOLI, BOLI IN SVET POLN ČUDES**

Predstava
za otroke

Popotovanje s pravim morskim volkom in njegovo vnukinjo po celem svetu in celo vesolju!

Sobota, 12. november, ob 17.00, Kulturni dom Izola

10.-13. oktober, Art kino Odeon Izola

Komična drama

USTAVA REPUBLIKE
HRVAŠKE

Humorna in precizna
ljubezenska zgodba o sovraštvi

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola
(t: 05/641 84 39, gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si) - ponedeljek,
torek in petek: 9.00-13.00, sreda in četrtek: 16.00-19.00; Art kino Odeon
Izola, Ulica prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/ 396 283, m: info@odeon.si)
- vsak dan pol ure pred projekcijo; **blagajna prizorišča** - v uri pred predstavo.

80. VEČERNI KLEPET z ZVONKO

Mestna knjižnica Izola je v oktobru ponovno zagnala kolesje svojih prireditev, med katerimi imajo večerni klepeti z »Zanimivimi Izolani« prav poseben status in ugled. Potekajo neprekinjeno od leta 2004, v tem času se je v pogovoru z Natašo Benčič, novinarko Radia Koper-Capodistria, ki večerne klepete vodi od samega začetka, predstavilo 80 imenitnih sokrajanov. Ti pogovori so pomemben sestavni del domoznanske zbirke Mestne knjižnice Izola, saj so skladno s stroko ustrezno dokumentirani, kot zgodbe, s spremnimi besedili ter pripadajočimi digitaliziranimi objekti in metapodatki pa so razvidni tudi v spletnem portalu Kamra, ki skrbi za digitalizacijo kulturne dediščine slovenskih pokrajin.

Gostja 80. večernega klepeta z »Zanimivimi Izolani« je bila **Zvonka Radojevič**, aktualna direktorica Centra za kulturo, šport in prireditve Izola, dolgoletna vodja izolske izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti, strokovna sodelavka za gledališko dejavnost, gospa, ki ji Oder z veliko začetnico pomeni življenje in ji je Ustvarjanje dar prav tega življenja. Zvonki je ta večer zapela Zvonkina snaha, imenitna izolska glasbenica **Lea Sirk**, na kitari jo je spremljal mož, Zvonkin

sin, **Gaber Radojevič**, pridružila sta se jima še Zvonkin mož **Gorazd Radojevič** na kontrabasu in Lejin oče **Matjaž Sirk**, ki so ta večer nastopili kot hišni bend. Oder oziroma gledališko ustvarjanje je Zvonko Radojevič prevzelo že v otroštvu. Na svoji osnovni šoli, šoli Vojke Šmuc, se je pridružila gledališki skupini pod taktirko pomembnega primorskega režiserja, scenografa, organizatorja in šolnika **Srečka Tiča**, srednješolska leta so bila leta eksperimentalnega gledališča, z **Borisom Benčičem** so postavili na oder multimedijski projekt in tedaj

se je prvič zavedala, da jo življenje kliče na, ali za, odrske deske, dasiravno je bila njena misel, da bi ustvarjala z lutkami. Splet okoliščin pa je hotel, da je začela režirati, ugotovila je celo, da ji to bolj leži kot samo nastopanje na odru. V tistem času prvih korakov jo je takratni tajnik izolske zveze kulturnih društev **Frane Goljevšček** povabil k ustvarjanju kulturnega programa za cicibane, ki je dokaj kmalu, tudi zaradi novoustanovljene literarna revije **Agras**, preraslo tudi v ustvarjanje za odrasle. Osnovana je bila gledališka skupina **Steps**, ki je ime dobila po knjigi, ki je v tistem času navduševala Zvonko Radojevič, to so bili Koraki Jerzya Kosinskega, v kraticah pa ime Steps združuje pojme svoboda - teater - eksperimentalne - skupine, pojme, ki so Zvonki bistveni, tako rekoč pisani na kožo. Skupina Steps uspešno in neprekinjeno deluje že več kot tri desetletja in združuje okrog štirideset ljubiteljskih igralcev in drugih umetniških ustvarjalcev vseh generacij. V njihovih vrstah sta se, denimo, kalila tudi danes priznana igralca **Mojca Fatur** in **Gasper Tič**, pa tudi **Jaka Jeraša**, **Andrej Morovič** in številni drugi, ki so s svojo ustvarjalnostjo pričarali številne umetniške postavitve.

Spomladi je Zvonka Radojevič postala direktorica Centra za kulturo, šport in prireditve Izola; na tem položaju želi zlasti uravnovesiti razmerje med kulturo in športom v naši občini, pravi izziv pa je zanj tudi učinkovito vijačanje med vidnimi in neopaznimi preprekami, pogojenimi zlasti z miselno ubranostjo tukaj živčih in gmotnimi zmoglostmi naše občine. Za človeka, ki ga opredeljuje kultura je diploma iz ekonomije nenavadna formulacija, a pri Zvonki Radojevič je ta oblika delovanja, podkrepljena s komunikativnostjo, vztrajnostjo, učinkovitostjo, spretnostjo komuniciranja, utrjena z naravnostjo v trženju kulturnih storitev in oživljanja mestnega jedra.

Njen pečat nosijo številni filmski in glasbeni festivali, filmske animacije in produkcije, športni dogodki, Združene igre narodov na primer, mednarodne poletne gledališke delavnice, mednarodni festival uličnega gledališča, proslave, ... in njeno delo ni ostalo neopaženo. Zvonka Radojevič je namreč prejemnica tudi številnih nagrad, zadnje med njimi je letošnje priznanje Občine Izola za dolgoletno delo na področju kulture, zlata Linhartova značka, Zlata ptica, občinska plaketa za delo z gledališčem Steps in druge.

Zvonka Radojevič se je v 80. večernem klepetu z »zanimivimi Izolani« predstavila kot zelo prodorna ustvarjalka kulture, globoka razmišljujoča, z jasnimi stališči, obenem pa tudi zelo rahločutna in duhovita sogovornica.

K. Orel

Pesniki tega niso vajeni

Zagotovo bi bil marsikateri slovenski uveljavljeni pesnik presenečen, ko bi na predstavitvi svoje pesniške zbirke srečal toliko ljudi in sprejel toliko pohval, kot se je to pripetilo Izolanki, progesorici Milvi Kocjančič, ob predstavitvi njene prve pesniške zbirke *Dih ženske*, v Manziolijevi palači.

Njene pesmi so lirčne, v najboljšem pomenu besede. Bralca ne obremenjuje s svojimi najbolj skritimi občutki, ampak opisuje stvari okrog sebe, kot jih opaža v določenih obdobjih življenja. Ves izkupiček prodanih knjig je namenila šoli za komunikacijo, sluh in govor v Piranu, kjer je bila tudi zaposlena. Program, ki ga je pripravila ob tej priložnosti pa je bil tak, da bi se z njim lahko pohvalili tudi najpomembnejši izolski organizatorji prireditev. Seveda ne gre spregledati močne podpore članov kulturno rekreacijskega društva tenisačev iz San Simona, ki so ji, moralno in organizacijsko pomagali izpeljati ta lep literarno glasbeni večer.

V Ljubljanski ulici so v četrtek, 3. novembra pripravili kulturno-kulinarično popoldne v spomin na lani umrlega sosesa, umetnika in velikega človeka, Marjana Motoha. Ob tej priložnosti so zainteresiranim obiskovalcem podarili lepo število Marjanovih kamnitih plošč za izdelavo monotipij. Edini pogoj je bil, da jo vgradijo nekje na javno mesto. Seveda ni šlo brez tradicionalnega Marjanovega golaža "na lastno odgovornost" ki ga je tokrat, malo bolj blagega, skuhal Miki.

Miroljub Stamenovič - Miki
(1954 - 2016)

Izvedeli smo, da je v svet umetnosti dokončno odšel še eden od nekdanjih izolskih uličnih umetnikov, akademski slikar, eden najboljših poletnih portretistov naše obale, človek, ki mu je sreča nekajkrat obrnila hrbet in ga dokončno zapustila pred dnevi, v njegovem Beogradu.

V ateljeju M&B v Ljubljanski ulici bodo jutri popoldne odprli spominsko knjigo kjer boste lahko Mikiju zapisali lepo misel v slovo.

Mestna knjižnica Izola

TORKOVA PRAVLJIČNA URA – Vsak torek ob 17. uri v pravljlični sobi Mestne knjižnice Izola / K pravljlični uri so vabljeni otroci od dopolnjenega 4. leta starosti. Otroci naj s seboj prinesejo tudi copatke. Vstopnine ni. Vabljeni vsak torek ob 17. uri v Pravljlično sobo Mestne knjižnice Izola.

Razstava Šepet slike in tekstila - avtorici **Meti Gosar** in **Lijano Perko** je povezala ustvarjalnost. Obe sta malo romantični, obe imata otroško dušo, radi imata pravljičarje in lepe in nežne stvari. Združili sta ljubezen do ustvarjanja, znanje slikanja in kreativnega šivanja in ustvarili prečudovite izdelke, kjer se prepletajo slike in tekstil in **fotografske razstave OKOLI SVETA S KARIJEM KLEMELO**, **Kari Klemelä**, finskega prevajalca, založnika in fotografa, ki živi in dela v Sauvoju na Finskem in tudi v Izoli, v pričujoči razstavi predstavlja izbor fotografij iz svojih potovanj širom po svetu.

Niti 1Euro iz lastnega žepa

Kriminalisti so se očitno lotili preiskovanja kravjih kupčij, ki so jih z izolskimi zemljišči sklepali najrazličnejši zemljiški mešetarji. Številke jemljejo dih, predvidene kazni pa tudi. Za 5 milijonov bi šel za leto dni v zapor prav vsak povprečen Izolan. Najraje v koprskega in to v knjižnico.

REAGIRANJE

Poročilo koprške policijske uprave je, seveda, bistveno bolj resno in predvsem brez komentarjev.

Kriminalisti Sektorja kriminalistične policije PU Koper so v oktobru 2016 zaključili preiskavo storitve kaznivega dejanja zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti (po 240. členu KZ-1), storjenega v škodo dveh gradbenih gospodarskih družb. Ena od teh družb ima sedež na območju Primorske, druga na Štajerskem, sedaj sta obe v stečaju in ne poslujeata več.

V kriminalistični preiskavi je bilo ugotovljeno, da sta direktorja teh gradbenih družb z namenom, da tretji družbi z območja Maribora pridobita protipravno premoženjsko korist, od te mariborske družbe kupila zemljišča na območju Obale za več kot 41 milijonov evrov, čeprav sta vedela, da je ta vrednost previsoka in je mariborska družba le nekaj mesecev pred tem kupila iste nepremičnine za skoraj polovico manjši znesek.

Preprodajo zemljišč sta direktorja gradbenih družb izvršila v letu 2007, pri tem pa zavestno kršila določila Zakona o gospodarskih družbah, saj nakupa nista sklenila kot vestna in poštena gospodarstvenika.

Osumljena direktorja sta s tem družbi iz Maribora pridobila protipravno premoženjsko korist v znesku najmanj 9,7 milijonov evrov, gradbenima družbama, ki sta ju zastopala, pa sta povzročila veliko premoženjsko škodo, v skupni višini najmanj 10 milijonov evrov oz. vsaki družbi najmanj 5 milijonov.

Kriminalisti so ugotovili tudi, da je direktor mariborske družbe, ki je pridobila premoženjsko korist iz kaznivega dejanja, del tega dvignil v gotovini iz bančnih računov družbe v tujini.

Ugotovitve preiskave so koprski kriminalisti s kazensko ovadbo zoper oba direktorja gradbenih gospodarskih družb odstopili na Okrožno državno tožilstvo v Kopru, ki je preiskavo tudi usmerjal. Za kaznivo dejanja Zlorabe položaja ali zaupanja pri gospodarski dejavnosti (po 240. členu KZ-1) je predpisana maksimalna kazen - zapor od enega do osem let.

Do zaključka redakcije sicer nismo uspeli izvedeti podrobnosti o tem, za katere družbe in katera zemljišča gre, glede na objavljene podatke pa lahko sklepamo, da gre v tem primeru tudi za zemljišče izolske ladjedelnice, ki je bilo v tistih letih predmet živahnih kupčij. O njih govori tudi zapis s spleta.

Ladjedelnica Izola - od milijona do milijona

1. Kraški zidar odkupi zemljišče ladjedelnice za 40 mio EUR od posebnega prodajalca

2. Prodajalec prejme 40 mio EUR

3. Kraški zidar gre v stečaj, 312 ljudi (proletariat) na cesto in ostane mu xy dogov do upnikov. Upnik je Banka NLB

4. Dolgove NLB-ja v vrednosti xy Eur prevzame Slaba banka, torej jih plačamo davkoplačevalci kot dolg NLB, v imenu nacionalnega interesa.

5. Slaba banka odkupi tudi razliko zemljišča do celote, oziroma prevzame preostali dolg v obliki zemljišča in celotno zemljišče ladjedelnice ovrednoti na 4,76 milijona evrov brez davka.

6. Posebni Prodajalec iz točke 2., ki je za to zemljišče prejel 40 mio EUR, odkupi od Slabe banke to ISTO zemljišče nazaj za kakšen milijonček več, toliko, da posel ne bode preveč v oči.

7. Posebnemu Prodajalcu iz točke 1 ostane še znesek v višini 34 milijonov. Za 5 milijonov naredi nov otok ob izolski obali, (zdaj ima celo obalo + otok) in za preostalih 28 milijonov lahko sežida NOVO NASELJE, hotele, tenis igrišča...

8. Ostane mu še milijonček (porabil jih je 39 od 40) na računu, za osebno lagodno življenje brez stresa. In seveda kapital: nov otok, nova plaža, nova obala, novi hoteli, bazeni in kafiči, rent boat itd itd...v skupni vrednosti, ki zdaj znaša kakšnih 100 milijonov, lahko pa celo 150 milijonov kapitala, ki mu ga je plačal proletariat po črki zakona...

Neznani avtor je pri sestavi eseja uporabil znani vir: Nacionalno TV <http://www.rtvsl.si/gospodarstvo/dutb-kupil-izolsko-ladjedelnico-za-pet-milijonov-evrov/405740>

Masterplan je jasen: 2. tir mora zrušiti Luko Koper

Slovenska javnost, predvsem Primorci, smo bili v preteklem tednu postavljeni pred nalogo absorbirati klasično mehko dresuro s strani politično-gospodarske naveze, ki izdaja državno suverenost in z razprodajo imetja kroji pogrom nad delavstvom. Vpijali smo ponovno izpostavljeno dejstvo, da država namerava razkosati naše edino pristanišče, tokrat ob pomoči Madžarov. Neminišter Gašperšič je priložnostno komentiral, da to ni res, ZA ZDAJ. A prav v tem "za zdaj" leži vsa resnica njegovega zavajanja. **Kriminalna plat zgodbe se kaže tudi v tem, da so v slovensko podružnico madžarskega podjetja Gysev Cargo Zrt, ki naj bi pomagalo pri gradnji 2. tira, vključena Milan Pučko in Dieter Kaas. Ta dva sta s Časarjem leta 2008 realizirala luško izgubo najmanj 25 mio evrov ob kvazinakupu 10 % lastništva v Kaasovem podjetju TTI.**

Bistvo sedanjega dogajanja pa ni problem laganja. Računajo namreč, da smo se na to že navadili. Bistvo je, da nas morajo na mehak način obdelati z grožnjo o nujnosti vstopa tujega kapitala v Luko Koper in v projekt 2. tira. Dan za tem **direktor SŽ Dušan Mes** popolnoma nejasno, brez glave in repa "razloži" nekakšno naštevanko različic za gradnjo 2. tira v treh točkah, kjer potem zelo enostavno, kot edino različico v izogib neželenim razprodajam, določi za **edino pravilno in nujno, da se SŽ in Luka Koper povežeta v holding znotraj podjetja 2TDK.** To naj bi nas vse skupaj obdržalo zdrave in debele, argument pa je vedeževalsko "jasna" napoved, da bo SŽ podvojila dobiček do leta 2020. **Ob tem je stranski del čarovnije, da nameravajo v lastniško strukturo SŽ naslednje leto spustiti avstrijske železnice OBB. Ali tudi v holding? Ali tudi v Luko? Ali potem tudi Madžare? Zakaj?** Koliko nas to stane? Kje je ekonomska logika združitve SŽ in LK v holding? Kaj imajo SŽ od tega? Kaj ima Luka Koper od tega? Kako se v to prilega navidezno skesani **Metod Dragonja, ki je že v novi službi kot svetovalec direktorja v podjetju 2TDK,** zadolžen za finančno konstrukcijo projekta. če vemo, da je Dragonja zavajal javnost z zastarelimi podatki o poslovanju Luke Koper in odkrito navijal za javno-zasebno partnerstvo pri 2. tiru? **Kako se to sklada z Mesovo zgodbo o holdingu brez tujega ali zasebnega partnerstva?**

Direktor SŽ je kar naenkrat avtoriteta slovenskega gospodarstva, globoki analitik, ki ponuja rešitve, dobre le za prodane politike in prestrašene prebivalce. On ve, da je holding rešitev za sitega volka in celo kozo. Mar res? Na Primorskem vemo, da je to pravljica in ne realnost. Kjer lomastijo grabelžljivci, koze in ovce ne preživijo.

Rešitev za gradnjo 2. tira je preprosta in veliko bolj poceni, če se grabelžljivci odrečejo milijardi evrov in denar za tir vzamejo tam in na način, kot to počnejo njihovi zahodni nalogodajalci, ko gradijo lastne tire. Kdo na tem svetu lahko prepove suvereni državi, kot je Slovenija opredelil sam Cerar ob dnevu suverenosti, naj si zgradi tir na najbolj poceni način in si s tem omogoči razvoj gospodarstva in rast dodane vrednosti?? Vsak evro iz naslova luškega pretovora verizno multiplicira še najmanj 6 evrov prihodka v slovenskem gospodarstvu. To pa zagotavlja blaginjo navadnim ljudem in prihodnost zanamcem.

Mi, delavstvo Luke Koper, Kopra, Primorske in širše, smo julija pokazali kako se postavimo po robu, tako kot so se naši stari okupatorju. Zdavnaj smo vas sprevideli, cilj vašega plenjenja je Luka Koper, 2. tir vam ne ustreza dokler je Luka delavska in ljudska.

Spomnite se na 27.000 zbranih podpisov, spontanega upora delavcev, največjih protestov v Kopru...!

KRIMINALIJE

Izolan na mednarodnem rallyju

V sredo, 3. novembra, so koprski kriminalisti ob 15.37 v Sežani zaustavljali voznika osebnega avtomobila znamke Opel Corsa, z nameščenimi italijanskimi registrskimi tablicami. Voznik predpisanih znakov za ustavljanje ni upošteval, torej vozila ni zaustavil, temveč je pričel s pospešeno hitrostjo voziti proti Vrhovljam. Kriminalisti so zapeljali za njim, v tem pa so ga še večkrat poskušali zaustaviti. Z divjo vožnjo je nadaljeval in preko mejnega prehoda Repentabor odpeljal v Italijo, kjer se je zasledovanje nadaljevalo. Skladno s Sporazumom med vlado Republike Slovenije in vlado Republike Italije o čezmejnem policijskem sodelovanju so sledili pobeglega voznika po italijanskem Krasu čez Zgonik do mejnega prehoda Gorjansko, kjer je zapeljal nazaj v Slovenijo. Z begom pred policisti je nadaljeval proti Komnu, kjer je v centru Komna najprej trčil v tam parkirano vozilo, nato pa še v službeno vozilo policije. Po trčenju so bežečega voznika prijeli kriminalisti PU Koper. Ugotovili so, da je vozilo upravljal 30-letni Izolan, večratni sotilec različnih kaznivih dejanj, predvsem s področja premoženjske kriminalitete. Vozilo je bilo ukradeno, in sicer 6. 10. 2016 v Izoli.

Izolana so pridržali, na kraju so mu zasegli tudi manjšo količino prepovedane droge, ki je bila poslana na preliminarno testiranje, osumljencu je bil odrejen tudi strokovni pregled.

Kriminalisti nadaljujejo z opravljanjem preiskovalnih dejanj, za 30-letnega Izolana pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve več kaznivih dejanj, in sicer preprečitve uradnega dejanja ali maščevanja uradni osebi (po 299. čl. KZ-1), nevarne vožnje v cestnem prometu (po 324. čl. KZ-1) in tatvine (po 204. čl. KZ-1).

Vse, ki bi so bili priča opisanemu dogodku ali so bili neposredno vpleteni v dogajanje kot oškodovanci, prosimo, da se čim prej zgledajo na PP Sežana ali pokličejo na 113 in tako pomagajo policistom in kriminalistom pri razjasnitvi okoliščin.

Anita Leskovec

Predstavnica PU Koper za odnose z javnostmi

ZARADI TRKA ZLOMIL OBE ROKI

Na kolesarski stezi med Izolo in Koprsko sta z rameni trčila 68-letni kolesar in 32-letni tekač. Kolesar je zaradi trka padel in si zlomil obe roki. Poškodovanega so z reševalnim vozilom odpeljali v SBI, policisti pa so svojem vrnilo njegovo kolo.

BAKLE NA TEKMI

Na rokometni tekmi v dvorani na Kraški ulici, so policisti zaradi prižiganja bakel uvedli postopek zoper dve osebi. Enemu je bil izdan na kraju plačilni nalog, zoper drugega, ki je imel pri sebi pirotehniko, pa so uvedli hitri postopek zaradi kršitev zakona o javnih zbiranjih.

SAM SI JE POSTREGEL

V izolski trgovini je domačin s policij vzela dve steklenici žgane pijače in se je napotil proti izhodu. Trgovka je videla, da nima namena plačati in mu je nameravala preprečiti izhod iz trgovine, vendar se je prestrašila in se umaknila. Policisti so Izolana izsledili na Ulici IX. Korpusa in mu zasegli ukradene predmete, ta pa je izročil še dva PVC zavojčka s približno 5g marihuane. Sledi mu kazenska ovadba za kaznivo dejanje tatvine, zaseg marihuane in obdolžilni predlog po ZPPPD čl. 33/1.

IZOLANKA NE DA KAR TAKO

Zvečer smo bili obveščeni o drzni tatvini v Koprju. Dva neznanca sta ob 20.20 uri pripeljala na skuterju po Pristaniški mimo ženske iz Izole, ki je hodila peš po parkirišču. Z rame sta ji poskušala strgati torbico, kar pa jima ni uspelo, ker je bila torbica na rami. Pri tem je oškodovanka padla in se poškodovala, saj sta jo skuterista vlekla nekaj metrov za sabo. Zatem sta odpeljala. Oškodovanka so odpeljali v izolsko bolnico. Neznana storilca sta utemeljeno osumljena storitve kaznivega dejanja poskusa velike tatvine.

LOKALI POD NADZOROM

V sobotni noči so inšpekcijske službe v spremstvu policistov opravili kontrolo lokalov na območju Izole. V nekaj primerih so odkrili kršitve glede kajenja in točenja pijače ter zoper njih ukrepale.

DVA SAMOVŽIGA V ENI NOČI?

Ob 2. uri smo bili obveščeni, da na Južni cesti v Izoli gori kombi. Požar se je s kombija razširil še na dve tam parkirani osebni vozili domačinov. Kombi je v požaru popolnoma zgorel. Policisti zbirajo obvestila o dogajanju in vzroku požara.

NOČ ČAROVNIC ZA VOLANOM

Policisti so imeli v noči na torek, ko so mnogi praznovali noč čarovnic, pod budnim očesom voznike. Na Prešernovi so ustavili 24-letnega hrvaškega državljanca, pri katerem pokazal alkotest 0,45 mg alkohola v izdihanem zraku. Po plačilu globe je nadaljeval pot brez vozila. Ravno tako je 32-letni Izolan napihal 0,47 mg. Pri vožnji proti domu so zalotili tudi 53-letnega Izolana, ki je ravno tako vozil pod vplivom alkohola. Začasno so bila vsem trem odvzeta voziška dovoljenja.

Pri 44-letnem Portorožanu je alkotest pokazal toliko, da se bo o usodi njegovega voziškega dovoljenja pogovoril s sodnikom za prekrške. Ravno tako sta v petek praznovala 44-letni Izolan in 33-letnik iz Sečovelj. Oba sta tako globoko pogledala v dno kozarca, da bo tudi o veljavnosti njunega voziškega dovoljenja odločal sodnik za prekrške.

Neobičajno obnašanje navadno konča na strani kriminalij, zato smo sem umestili tudi nenavadno in do nedavnega neobičajno cvetenje in zorenje sadja v zimskem času. Tako-le te dni pri Momčilu uspevajo breskve. Menda bodo čez nekaj dni čisto zrele.

MALI OGLASI
NEPREMIČNINE

ODDAMO

- Za daljše obdobje oddamo enosobno stanovanje v Jagodju. Posebni vhod, parkirišče, internet. Tel. 05 6417242

- Za daljše obdobje oddam enosobno opremljeno stanovanje v centru Izole s parkiriščem. Najemnina je 400 eur, z vključenimi stroški. Pogoji: plačilo treh najemnin vnaprej. Tel.: 040/732-666

- Za daljše obdobje oddamo dvosobno opremljeno stanovanje (57 m²) v bližini izolskega stadiona. Tel. 031/640-756 ali 040/170-161

- Oddam enosobno stnovanje v Strunjanu do 15. junija. Možnost za bivanje treh oseb. Tel.:041/359-088

KUPIMO

- Nujno kupim cca 60 m² veliko stanovanje v pritličju ali visokem pritličju v Izoli, Koprju ali okolici, po možnosti ne v bloku, ni pa pogoj. Ponudbe na tel. 041/906-464.

- Kupim dvosobno stanovanje, cca 50m². Stanovanje naj bo staro do 30 let, po možnosti v pritličju ali prvem nadstropju. V kopalnici naj bo vgrajena kopalna kad. Tel: 031/622-125

NAJAMEMO

- Urejen moški išče manjše stanovanje ali garsonjero po ugodni ceni. Tel: 051 372 364

- Iščem enosobno stanovanje ali garsonjero v Izoli ali Koprju za eno osebo po ugodni ceni. 051/444-476

PRODAMO

- Prodajam OA Opel Vectra 1.600 cm, 74KW, letnik 1996, prevoženih 98.170 km, nekaramboliran, redno servisiran, prvi lastnik, registriran do 10.2.2017. Cena po dogovoru. Tel. 031 532 701 ali 05 641 5728.

- Prodajam kmetijsko zemljišče v velikosti 1416 m² na mirni lokaciji ob reki Dragonji. Tel.: 041/478-034 Oktavio

RAZNO

- Glasbena skupina išče prostor za vaje zaradi zaprtja trenutnega. Imamo svojo opremo in izolacijo. Smo resni. Tel.: 068/153-959

- Prodajam dobro vzdrževana mahagonij lesena termopan okna (3 kom) dimenzije 100 x 180 cm. Cena skupaj 130 Eur. Tel. 040/333-954

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**
4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**
7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**
8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Fotografija tedna: Izola lahko obstane le z združenimi moči / Foto: Zlatko Cuder

V četrtek, 27. 10. 2016, smo se z nekaterimi učenci OŠ Vojke Šmuc in OŠ Livade Izola ter dijaki Gimnazije Piran odpeljali z avtobusom na petdnevni izlet v Pariz. V prestolnici Francije smo si ogledali najpomembnejše znamenitosti. Povzpeli smo se na 324 m visok Eifflov stolp in na prestižni ulici Champs - Elysées na 50 m visok Slavolok zmage, posvečen več bitkam v francoski zgodovini. Z ladjice nareki Seni smo lahko ob sončnem zahodu občudovali čudoviti Pariz in njegove veličastne stavbe. Obiskali smo znano katedralo Notre Dame, se sprehodili po Latinski četrti in spoznali Panteon. Potem smo občudovali Versajsko palačo, rezidenco francoskih kraljev. Povzpeli smo se na hrib Montmartre, kjer se v vsej svoji lepoti odkriva bazilika Sacré-Coeur in čudovit pogled na Pariz.

Na živahnem trgu Place du Terte smose spomnili nekaterih znanih slikarjev: Pabla Picassa, Salvadorja Dalija ..., ki so pustili vidne sledi, saj je trg še danes znan po slikarski umetnosti. Seveda nismo izpustili ogleda najbolj znanega in obiskanega muzeja na svetu Louvre s svojo osrednjo zanimivostjo, Da Vincijevo Mona Lizo. Na Trgu Miru smo se spomnili giljotine, pariške bede in blišča.

Čudoviti Pariz nam bo vsem za vedno ostal v spominu, učiteljem pa tudi spoštljiv in lep odnos učencev med samim izletom. Chapeau! Klobuk dol! Hvala moji učenci! Merci mes él ves!

Učiteljica Maša Avsenak Zobec

LE VOYAGE À PARIS (IZLET V PARIZ)

TISKAMO NA:

ŠALICE
MAJICE
DEŽNIKE
MAGNETKE
VZGLAVNIKE
KRPICE ZA OČALA
PODLOGE ZA MIŠKO
...

STISKARNA MANDRAČ

TEL: 040/43-29-43
mail: mislejprimus@gmail.com

www.facebook.com/mandrac.si

NOVOST

NALEPKE ZA VOZILA
STENSKE OKRASNE NALEPKE
NALEPKE ZA STEKLENICE (OLJE, VINO, TARTUFE, MARMELADE, ITD...)